

FUTBALOVÉ KLUBY SVĚTA

FUTBALOVÉ KLUBY SVĚTA

ALBERT JEDLIČKA — OTO BACHORÍK

Futbalové kluby světa

MLADÉ LETÁ 1974

© Albert Jedlička 1974

Illustrations © Oto Bachorík 1974

ÚVODOM

Keď sa pozrieme hlbšie do histórie futbalu, zistíme množstvo zaujímavých vecí, ktoré sa týkajú práve toho koženého čuda, ktoré každý rok od skorej jari do neskorej jesene ovláda státisíce aktívnych športovcov a desiatky miliónov fanúškov.

Zo staroveku sa zachovalo veľa starých písomností, v ktorých sa spomína hra podobná futbalu. Najstarším dokladom je zmienka o hre T'su-küh, ktorá sa hrala v Číne asi tritisíc rokov pred naším letopočtom. V tomto období vraj vládol v Číne spravodlivý vládca Chuang Ti, ktorý okrem poľovačky, šermu a zápasu holdoval hre T'su-küh. T'su znamená udierať nohou o küh a küh je lopta. Podrobnosti o tejto hre sa nezachovali, možno sa však domnievať, že išlo o hru podobnú futbalu, pričom však pravidlá boli celkom isto úplne iné. Zo starých písomností sa zistilo, že táto hra sa hrala na rovnej trávinatej ploche v prírode. Hrali proti sebe dve mužstvá a na dvoch koncoch ihriska boli dve bránky, vyznačené dvoma bambusovými žrdami. Neskoršie doklady, pochádzajúce z obdobia dynastie Tang (roku 618 n. l.), hovoria o hre s koženou loptou naplnenou vzduchom, do ktorej sa síce mohlo udierať aj päťou, ale nesmela sa chytiť do ruky.

V 6. storočí sa hra s loptou dostala z Číny do Japonska, kde dostala názov „kemari“. Tu sa zmenila z bojovného zápolenia na jeden z mnohých náboženských obradov.

Lopta pri kemari bola z jelenej kože a mala priemer 22 cm. Po ceremónii a modlitbách za dobrú úrodu a mier nastúpili ôsmi muži na štvorcovú plochu. V každom rohu štvorca bol strom. V jednom breza, v druhom klen, v treťom vŕba a vo štvrtom čerešňa. Do každého rohu si stali dvaja muži. Potom jeden z vysokých dôstojníkov vstúpil do stredu hracej plochy a vykopol loptu do výšky. Vtom sa k nemu rozbehli muži z rohov a snažili sa kopaním udržať loptu čo najdlhšie vo vzduchu. Keď sa im to darilo veľmi dlho, asi po dvadsiatich minútach prerušil jeden z hodnostárov hru a hráči ceremoniálnym krokom opustili hraciu plochu.

Pravidlá tejto hry sa jednoznačne zmieňujú o tom, že ak niektorý z hráčov udel protihráča loptou do tváre alebo do temena hlavy, musel bez slova opustiť ihrisko. Zaujímavé je, že posledné oficiálne stretnutie v tejto hre sa konalo v Kjóte ešte roku 1939.

Na druhej pologuli sa loptové hry hrali na špeciálne upravených plochách, ktoré boli zväčša ohradené. Popri múre boli na dvoch náprotivných koncoch pripevnené kovové obruče, podobné basketbalovým košom. Boli však podstatne väčšie. Táto hra bola technicky veľmi náročná, lebo do lopty sa smelo kopáť iba pätou a každé dopravenie lopty do obruče znamenalo jeden bod. Mexickí hráči to mali ešte ťažšie, lebo do lopty mohli udierať výlučne plecami. Mayovia odrážali loptu bokmi, Inkovia zasa pravým lakťom. Staré písomnosti hovoria, že „na vykonávanie tejto hry bolo treba veľa šikovnosti“.

V Severnej Amerike bola zas veľmi obľúbená iná loptová hra. Používali sa pri nej predmety podobné dnešným raketám. Na veľkej hracej ploche boli dve bránky. Hráči, ktorých bolo neraz až do tisíc (každý mal v ruke po jednej rakete), stáli na okraji ihriska. Na povel vyhodil jeden – čosi ako rozhodca – v strede ihriska loptu do vzduchu, všetci sa k nej rozbehli a snažili sa ju zachytiť medzi rakety. Cieľom bolo prepraviť loptu cez veľkú plochu do protivníkovej bránky. K víťazstvu bolo treba dosiahnuť 100 bodov. Neraz sa táto hra hrala od svitú do mrku.

Zmienky o rôznych loptových hrách nachádzame aj v krajinách okolo Stredozemného mora. Svedčia o tom aj početné egyptské nástenné maľby ako aj zápisy v kronikách.

V starom Grécku sa hrala loptová hra zvaná harpaston. Hrala sa na rovnej trávinatej ploche (štvorcovej), ktorá bol na dvoch stranách vyznačená čiarami. Lopta bola v strede plochy. Na znamenie sa hráči rozbehli k lopte a ich úlohou bolo dostať ju za čiaru súpera, alebo ju dopraviť do bezpečia, t. j. za vlastnú čiaru.

Hoci je množstvo dokladov o tom, že v mnohých krajinách sa už v staroveku hrali hry podobné futbalu, naozajstná epidémia „nožných“ loptových hier vypukla okolo 12. storočia. V tomto období sa hra s loptou stáva ľudovou zábavou. Čoraz častejšie dochádzalo na lúkach k vzájomným stretnutiam medzi družstvami dvoch dedín. V tom istom období sa hra s loptou hrala na ceste medzi dedinami. Zvíťazili tí, ktorým sa podarilo dostať

loptu za bránu súperovej dediny. Táto hra mala často také búrlivé dozvuky, že obyvatelia žijúci na okraji dedín zamkávali brány a zadbňovali obloky svojich domov.

V tomto období loptové hry zaznamenávajú veľký rozvoj aj v Anglicku. Za vlády Henricha II. však „futbal“ upadol, lebo panovník prísne zakázal túto hru. Odôvodňoval to tým, že ľudia príliš nadšene holdujú hre s loptou a tým nežiadúco klesá obranyschopnosť celej krajiny.

Po smrti Henricha II. futbalové nadšenie prepuklo so znásobenou silou. Druhý raz upadol futbal v Anglicku v 18. storočí, keď mu vážne začal konkurovať kriket, veslárstvo, box a konské dostihy.

Anglicko sa však označuje za pravlasť futbalu, a to preto, lebo práve tu začali vznikať prvé organizované futbalové kluby, vznikli tu aj základné pravidlá tejto hry. Roku 1863 založili v Anglicku Národný futbalový zväz. Prvé pravidlá futbalovej hry boli zhrnuté na šesťdesiatich riadkoch. Postupom času sa však zdokonaľovali, spresňovali a doplňali. Napríklad rozhodca vedie stretnutie až od roku 1873, trestné a bránkové územie jestvuje od roku 1903 atď.

Hlavný orgán – medzinárodná futbalová federácia (FIFA) vznikla roku 1904. Z jej podnetu sa začali organizovať aj majstrovstvá sveta vo futbale. Jedným z hlavných iniciátorov bol Jules Rimet, podľa ktorého je pomenovaná aj hlavná trofej. Odovzdáva-

jú ju každé štyri roky kapitánovi najlepšieho reprezentačného celku sveta. Je to zlatá soška bohyne Niké, ktorú nazývajú aj Rimetovým pohárom.

O popularite futbalu dnes netreba vari zoširoka hovoriť. Stačí povedať azda iba to, že na svete hrá futbal dvadsať miliónov ľudí rôznych rás, národností a vekových kategórií. Najväčšia sila futbalu je však najmä v Európe a v Južnej Amerike. Nikomu vari netreba spomínať slávne kluby, ako napríklad Real Madrid, Benfica Lisabon, Celtic Glasgow, Inter Milano, Manchester United či Anderlecht, Sparta, Slávia, Ferencváros alebo Dinamo Kyjev, práve tak ako je väčšine milovníkov futbalu známa sláva anglického, brazílskeho, západonemeckého alebo maďarského futbalu. A hoci poznáme veľa futbalových klubov, nie je to zďaleka všetko. Preto aj pri výbere futbalových klubov do tejto malej knižočky nemali sme ľahkú úlohu. Podľa akého kľúča vybrať aspoň stovku klubov z celého sveta? Nuž, to je, milí mladí čitatelia, naozaj veľmi ťažká úloha a v nijakom prípade sa nemôže splniť ani jedno z kritérií. Veď tak ako je guľatá lopta a kotúľa sa, tak sa môže z jedného roka na druhý odkotúľať aj šťastie od niektorého celku – nastane stagnácia alebo úpadok – a je po sláve. Tento problém sme vyriešili takým spôsobom, že sme vychádzali jednak z úspechov toho-ktorého klubu, a to tak domácich, ako aj medzinárodných, alebo z popularity klubu u nás. To znamená, ak niektoré mužstvo hralo v Československu, štartovalo viackrát v pohárových súťažiach (bez ohľadu na

úspechy), hrali alebo hrajú v ňom vynikajúci jednotlivci, prípadne je to klub so slávnou históriou, dostal miesto v tejto knižočke.

A tak vám predkladáme atlások, v ktorom sa dozviete stručnú charakteristiku 131 futbalových klubov, pozriete si klubovú vlajočku a odznak a v prílohovej časti si môžete pozrieť prehľad najdôležitejších medzinárodných súťaží, zoznámíte sa s najlepšími futbalistami Európy atď.

A u t o r

ARGENTINA
ARGENTINA

C. A. BOCA JUNIORS

C. A. Boca Juniors je jedným z veľmi známych argentínskych klubov z hlavného mesta Buenos Aires. Založili ho roku 1905. Patrí medzi najúspešnejšie kluby Argentíny. Počas svojej existencie získal osemnásťkrát titul majstra krajiny. Skratka C. A. znamená Club Atlético. Z tohto klubu vyšiel nejdenn vynikajúci reprezentant svojej krajiny. Klubové farby: belasá a žltá.

ESTUDIANTES DE LA PLATA

Club Estudiantes z La Platy patrí nesporne k najväčším prekvapeniam vo futbalovom svete za posledné roky. Klub vznikol roku 1903 a počas svojej existencie sa mu nepodarilo ani raz získať majstrovský titul. Iba raz zvíťazil v šampionáte tzv. „nezávislých“ – Libertadori. Vyhral však trikrát Juhoamerický pohár – v rokoch 1968, 1969, 1970. Roku 1968 triumfoval vo Svetovom pohári a po ďalšie dva roky bol, samozrejme, finalistom. Klubové farby: červená a biela.

INDEPENDIENTE

Osemnásobný majster z Buenos Aires, ktorý vznikol roku 1905. Z najvýznamnejších úspechov treba zaznamenať štyri víťazstvá v turnaji o Juhoamerický pohár (roku 1964, 1965, 1972 a 1973). V tých istých rokoch hrali Independiente (v preklade to znamená Nezávislí) aj v súťaži o Svetový pohár (v rokoch 1964 a 1965) a zakaždým prehrali až vo finále – s Interom Milano. Klubové farby: červená, biela a belasá.

RIVER PLATE

Presný názov tohto klubu znie síce Club Atletico River Plate, avšak vo svete a najmä v Európe je známy pod zjednodušeným názvom. River Plate, klub z Buenos Aires, založili roku 1901. Odvtedy získal trinásť titulov majstra Argentíny a hoci v Juhoamerickom pohári nezvíťazil, poznajú ho európski futbalisti z mnohých úspešných stretnutí. Klubové farby: červená a biela.

RACING CLUB BUENOS AIRES

Jeden z najznámejších futbalových klubov Argentíny, patrí súčasne aj k najbohatším. Založili ho začiatkom roku 1908. Počas svojej existencie vyhral trinásťkrát argentínsku ligu. Najvýraznejší medzinárodný úspech dosiahol klub roku 1967, keď zvíťazil v súťaži o Svetový pohár. Je jedným z „dodávateľov“ hráčov do reprezentačného mužstva krajiny. Klubové farby: biela, belasá a čierna.

RACING CLUB B.A.

BĀLGARIA
BULHARSKO

CSKA CERVENO ZNAME SOFIA

Starší milovníci futbalu poznali tento klub ešte ako CDNA Sofia. V povojnových rokoch (v bulharskej I. lige hrá od roku 1948) získalo toto mužstvo – pod názvom CDNA i CZ – šesťnásť titulov majstra krajiny a sedemkrát vyhralo pohárovú súťaž. Je to armádny klub, zatiaľ bez výraznejších medzinárodných úspechov, hoci hráči tohto klubu vybojovali pre Bulharsko právo účasti na MS 1962 v Chile a 1966 v Londýne. Klubové farby: červená a biela.

LEVSKI SOFIA

Klub založili roku 1914 a počas svojho trvania si získal najväčšiu popularitu a k tomu dvanásť titulov majstra Bulharska; desaťkrát vyhral pohár krajiny. Levski trénoval v roku 1965 aj Rudolf Vytlačil. Trikrát zvíťazil v súťaži o Pohár sovietskej armády (roku 1962, 1968, 1970). Stretnutia Levski na domácej pôde sa vyznačujú rekordnými návštevami. Klubové farby: belasá a biela.

SLAVIA SOFIA

Slavia Sofia je jedným z najstarších bulharských klubov. Vznikol roku 1913. V Bulharsku ich fanúškovia volajú „bieli“. Z domácich úspechov má Slavia na svojom konte šesť titulov majstra krajiny (v rokoch 1927—28, 1929—30, 1935—36, 1938—39, 1940—41, 1942—43). Okrem toho získala štyri razy pohár krajiny, a to v rokoch 1952, 1963, 1964 a 1966. Roku 1967 hrala Slavia v súťaži o Pohár víťazov pohárov. Klubová farba: biela.

„Славия“

софия

BELGIQUE
BELGICKO

SC ANDERLECHT

Takzvaný „svetový šampión priateľských stretnutí“ získal od roku 1947 pätnásť titulov majstra Belgicka. Vznikol roku 1908 a šesťkrát reprezentoval belgický klubový futbal v Pohári európskych majstrov. Belgický pohár doteraz získal v roku 1965. Najlepším hráčom posledných rokov je Van Himst, ktorého dali odborníci roku 1966 v ankete „France Football“ o Zlatý futbal na piate miesto. Klubové farby: fialová a biela.

STANDART LUTYCH

Standard Lutyx (LIÈGE) je jedným z najstarších a najúspešnejších belgických klubových celkov. Založili ho roku 1898. Prvý majstrovský titul získal roku 1958. Ďalšie tituly majstra vybojoval v rokoch 1961, 1968, 1969 a 1971. V belgickej I. lige hrá nepretržite od roku 1921. Roku 1966 vyhral aj domácu pohárovú súťaž. Medzinárodný úspech – roku 1962 sa prebojoval do semifinále PEM. Klubové farby: červená a belasá.

ROYAL FC LIÈGE

Tento klub bol založený roku 1895 a už rok po svojom vzniku získal prvý titul majstra krajiny. Okrem toho stal sa majstrom Belgicka ešte štyri razy – a to v rokoch 1898, 1899, 1952 a 1953. Trikrát vyhral pohárovú súťaž. V poslednom čase zaznamenáva určitý pokles výkonnosti, lebo nemá také finančné prostriedky ako „superprofesionálny“ Standart. Royal FC i Standart sú z jedného mesta, názov Lutych a Liège sú tiež totožné, iba jeden je flámsky a druhý valónsky názov. Klubové farby: červená a biela.

BRASIL
BRAZÍLIA

BOTAFOGO

Tento – aj v Československu známy a pred niekoľkými rokmi populárny – futbalový klub z Rio de Janeiro vznikol na sklonku minulého storočia – roku 1894. Má na svojom konte dva tituly štátu Rio de Janeiro a jeden pohár Brazílie. V posledných rokoch sa v konkurencii ďalších dvoch klubov – Vasco da Gama a Flamengo – nemôže prebojovať na čelo futbalu v štáte Rio de Janeiro. Klubové farby: čierna a biela.

FLUMINENSE

Je nesporné najlepším a najpopulárnejším futbalovým klubom brazílskeho štátu Rio de Janeiro. Fluminense vznikla roku 1893-94 a patrí aj k najstarším klubom Brazílie. Za roky svojho trvania získala devätnásť titulov majstra štátu (prvý roku 1906 a posledný roku 1959). Základy klubu položil, podobne ako u mnohých ďalších juhoamerických klubov, Európan – naturalizovaný Angličan Oscar Cox. Klubové farby: červená, zelená a biela.

CR FLAMENGO

Klub CR Flamengo vznikol roku 1895 a už od svojho vzniku hrá poprednú úlohu v brazílskom klubovom futbale. V jeho drese hral nejednen vynikajúci reprezentant Brazílie. Má na svojom konte šestnásť úspechov – titulov majstra štátu Rio de Janeiro. Úplný názov klubu znie: Club de Regata do Flamengo. Klubové farby: červené tričká a čierne trenírky.

SANTOS FC

Slávne mužstvo čiernej perly – Pelého – vzniklo ako klub roku 1912. Odvtedy sa stal Santos jedenásťkrát majstrom štátu São Paulo, a to v rokoch 1935, 1955, 1956, 1958–62 a 1964–66. V posledných rokoch patrí medzi najznámejšie kluby sveta. Jeho hráči tvorili v nedávnej minulosti základ brazílskeho reprezentačného mužstva (Gilmar, Mauro, Zito, Pepe, Coutinho). Medzinárodné úspechy: Svetový pohár vyhral dvakrát – a to v rokoch 1962 a 1963. Klubové farby: čierna a biela.

VASCO DA GAMA

Ďalší z populárnych klubov štátu Rio de Janeiro nesie názov podľa slávneho moreplavca. Vznikol v auguste roku 1898. Tak ako Santos patrí na čelo futbalu v štáte São Paulo, klub Vasco da Gama sa strieda na špičke ligovej tabuľky s Flamenom v štáte Rio a získal titul dvanásťkrát. Klubové farby: čierna a biela.

PORTUGUESA

Plný názov tohto mužstva znie: Portuguesa de Desportos São Paulo. Ako teda vyplýva z názvu, je to mužstvo, ktoré hrá v majstrovstve štátu São Paulo. Klub vznikol roku 1904 a od čias vzniku má stále pomerne veľkú popularitu u domáceho obyvateľstva, hoci sa mu ešte ani raz nepodarilo získať majstrovský titul. Zväčša sa umiestňuje na štvrtom až šiestom mieste tabuľky. Klubové farby: zelená a biela.

FC SÃO PAULO

FC São Paulo — priamy pokračovateľ najstaršieho brazílskeho klubu A. C. São Paulo — patrí k popredným klubom štátu Rio de Janeiro. Vznikol roku 1894 a spočiatku v ňom hrali len hráči anglickej národnosti. Počas svojej existencie získal už dvanásť titulov majstra São Paulo. Prvý raz už roku 1902, ďalšie v rokoch 1903, 1904, 1911, 1931, 1943, 1945, 1946, 1948, 1949, 1953 a posledný roku 1957. Klubové farby: červená a čierna.

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND
NEMECKÁ SPOLKOVÁ REPUBLIKA

FC BAYERN MÜNCHEN

Bavorské mužstvo prvej západonemeckej ligy vzniklo roku 1900. Až roku 1932 sa stalo majstrom Nemecka a pohár krajiny získalo doteraz päťkrát, niekoľkokrát získalo titul majstra oblastnej ligy. V Bundeslige hrá nepretržite od roku 1965. Vyhralo Pohár víťazov pohárov roku 1966–67. Najznámejším hráčom tohto mužstva je Franz Beckenbauer, veľmi úspešný reprezentant, ktorý vynikal aj na MS v Londýne, ako aj Gerd Müller, známy z MS v Mexiku. Klubové farby: červená a biela – červené trenírkové a červené alebo biele tričká.

BV 09 BORUSSIA DORTMUND

Tento — aj v Československu známy — západonemecký futbalový klub vznikol roku 1909. Je niekoľkonásobným majstrom NSR (v rokoch 1956, 1957, 1963), držiteľom pohára z roku 1965 a niekoľkokrát získal titul majstra východnej oblastnej ligy. Roku 1966 bojovala Borussia Dortmund vo finále Európskeho pohára víťazov pohárov, v ktorom porazila v predĺženom zápase mužstvo FC Liverpool 2:1. V radoch Borussie hrajú viacerí reprezentanti. Klubové farby: čierna a žltá — čierne trenírky a žlté trička.

TSV 1860 MÜNCHEN

Najstarší nemecký športový klub, ktorý vznikol roku 1860. TSV 1860 München je majstrom NSR z roku 1966, držiteľom pohára krajiny za rok 1942 a 1964, v Bundeslige (prvá futbalová liga NSR) hrá od roku 1963. Štadión klubu má kapacitu 44 000 miest. Okrem futbalového oddielu má tento klub aj niekoľko oddielov iných športových disciplín. Klubové farby: belasá a biela.

FC KÖLN

Mužstvo, ktoré tiež prispelo svojim podielom k striebornej medaile z MS v Londýne. V reprezentačnom mužstve hrali dvoja záložníci z FC Köln — Wolfgang Overath a Wolfgang Weber. FC Köln vznikol roku 1901, získal titul NSR v rokoch 1962 a 1964, niekoľkokrát sa stal majstrom východnej oblastnej ligy. Klubové farby: červená a biela — červené trenírky a biele tričká.

FC NURNBERG

Klub vznikol roku 1900. Jeho sláva siaha do obdobia pred druhou svetovou vojnou. Majstrom Nemecka sa stal v rokoch 1920, 1921, 1924, 1925, 1927, 1936 a v povojnových rokoch získal titul v rokoch 1948 a 1961. Okrem toho je trojnásobným držiteľom pohára krajiny a trinásťnásobným víťazom južnej oblastnej ligy. V Bundeslige hrá od roku 1963. Klubové farby: tmavočervená a čierna — čierne trenírkové a červené tričká.

HAMBURGER SV

Jeden z najstarších a najúspešnejších klubov, vznikol roku 1887. Získal štyrikrát titul majstra — trikrát pred druhou svetovou vojnou. Roku 1963 vyhral domácu pohárovú súťaž a dvadsaťšesťkrát bol na najvyššom stupienku v severnej oblasti ligy. V západonemeckej spolkovej lige hrá od roku 1963. Je finalistom Pohára pohárov ročníka 1967—68. V jeho drese hrá Uwe Seeler. Klubové farby: biela, belasá, čierna.

SG EINTRACHT FRANKFURT

Vznikol roku 1899 a patrí medzi popredné západonemecké futbalové kluby, známe aj u nás. Eintracht sa stal štyrikrát majstrom južného Nemecka (oblasťná liga) a roku 1959 bol majstrom NSR. V spolkovej lige hrá od roku 1963. Je finalistom Rappanovho pohára z roku 1966. Klubové farby: čierna a biela. Dres: najčastejšie červeno-čierne pásikavé tričká a čierne trenírky.

ČESKOSLOVENSKO

DUKLA PRAHA

Jedno z najmladších futbalových mužstiev republiky, armádny klub Dukla Praha, vzniklo roku 1948. Pôvodne figurovalo pod názvom ATK a neskôr ÚDA. Za pomerne krátky čas svojho trvania však získalo osem titulov majstra republiky (1953, 1956, 1958, 1961, 1962, 1963, 1964 a 1966). Trikrát vyhralo čs. pohár (1961, 1965, 1966) a štyrikrát zvíťazilo v súťaži o Americký pohár. Okrem uvedených úspechov štartuje vo viacerých pohárových súťažiach, kde, hoci nezvíťazilo, vždy úspešne obstálo. Klubové farby: žltá a červená.

INTER BRATISLAVA

Pôvodne TKNB a potom Červená hviezda Bratislava, vznikla ako jednota zložiek ministerstva vnútra roku 1953. Neskôr sa stala civilným mužstvom a patronát nad ňou prevzal národný podnik Slovnafť. Klub pomenovali podľa podniku a iba od roku 1966, keď pridali k názvu slovo Internacionál, znie plný názov klubu — Internacionál Bratislava Slovnafť. Inter získal jeden titul majstra republiky, dvakrát vyhral Rappanov pohár a roku 1969 STEP. Klubové farby: žltá a čierna.

TJ JEDNOTA TRENČÍN

Hoci sa to zdá neuveriteľné, v meste pod Trenčianskym hradom vznikol prvý slovenský futbalový klub vôbec. Založili ho roku 1905 pod názvom TSK – Trenčiansky Sport-Kör. Neskôr zmenil skratku na TTE a konečne na TTS. Trenčiansky klub vždy patril medzi popredné slovenské celky, v posledných rokoch však klesol zo špičky československého futbalu. Majstrovský titul doteraz Jednota Trenčín nezískala. Najväčším úspechom je účasť vo finále STEP roku 1966. Klubové farby: biela a červená.

TJ SLAVIA PRAHA

Spolu so Spartou písala pražská Slavia históriu československého futbalu už od roku 1892. V drese „zošivaných“ hrali takí slávni futbalisti ako Plánička, Bican, Puč a rad ďalších. Získala sedem titulov majstra republiky (1930, 1931, 1933, 1934, 1935, 1937 a 1947), titul „protektorátnej“ ligy (1940, 1941, 1942 a 1943) a roku 1938 zvíťazila v STEP. Hráči Slavie boli oporou nášho reprezentačného mužstva, ktoré sa dostalo až do finále MS 1934 v Ríme. Klubové farby: červená a biela.

SLAVIA PRAHA
KOPANÁ

1
8
9
3

SPARTA PRAHA

Bola založená roku 1893 a je jedným z najstarších a najslávnejších československých futbalových klubov. Pôvodne vznikla z ľahkoatletického oddielu. Je mnohonásobným majstrom republiky (1932, 1936, 1938, 1946, 1948, 1952, 1954, 1965 a 1967) a „protektorátnym“ majstrom (v rokoch 1939 a 1944). Dvakrát vyhrala Československý pohár, roku 1964 a 1972, trikrát Stredo-európsky pohár. Najmä pred druhou svetovou vojnou bola Sparta svetovým pojmom. Klubové farby: červená, žltá a biela.

TJ TATRAN PREŠOV

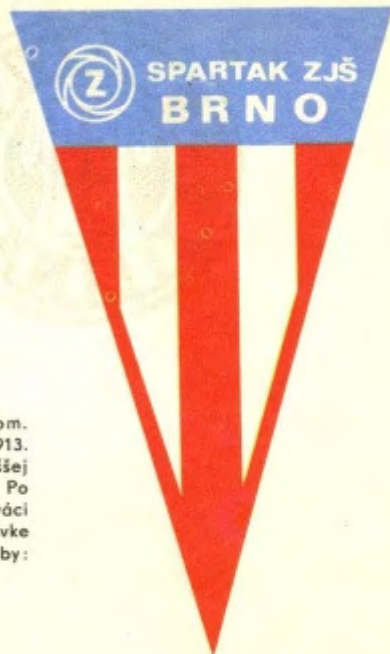
Ďalší z východoslovenských, veľmi populárnych klubov vznikol ako ETVE (skratka maďarského názvu), ešte roku 1898. Počas svojej existencie zmenil niekoľko názvov, medziiným Slávia, PTS, Sparta, Dukla, ČSSZ Dukla Prešov. Tatran, ako sa klub nazýva dnes, hral v prvej lige od roku 1950 do roku 1966. Najväčší doterajší úspech dosiahol roku 1965, keď obsadil v najvyššej súťaži druhé miesto, ale už rok nato zo súťaže vypadol. Od roku 1969 hrá opäť I. ligu a patrí medzi veľmi úspešné celky. Medzinárodné úspechy dosiaľ nezaznamenal. Klubové farby: zelená a biela.

VSS KOŠICE

Začiatky košického futbalu siahajú ešte do čias Rakúsko-Uhorska (obdobie 1909–11). V tradíciách klubového futbalu v tomto meste pokračuje aj mužstvo Východoslovenských strojárň, ktoré vzniklo roku 1952. Od roku 1955 hrajú VSS v najvyššej súťaži – prvej lige a iba dva razy z nej vypadli. Titul majstra dosiaľ nezískali. Klubové farby: žltá a belasá.

TJ ZBROJOVKA BRNO

Brnenská Zbrojovka je v povojnovej I. lige vlastne nováčikom. Pôvodný klub sa nazýval SK Židenice a vznikol roku 1913. V rokoch 1933 až 1947 bol pravidelným účastníkom najvyššej súťaže. V tomto období získal aj trikrát tretie miesto. Po zlúčení ČH a Zbrojovky sa v rokoch 1962–1967 brnenská diváči tešili z prvoligového futbalu. Po štvorročnej nútenej prestávke je Zbrojovka Brno opäť v najvyššej súťaži. Klubové farby: červená a biela.

ZVL ŽILINA

Klub vznikol roku 1908. Po pôvodnom ŠK zmenil niekoľko ráz názov (Slovena, Iskra, Dynamo). Titul majstra Slovenska získala Žilina roku 1928 a 1929. Hoci sa tento klub musel štyri razy rozlúčiť s najvyššou súťažou, vždy sa do nej opäť vrátil, ba roku 1946—47 bol najúspešnejším slovenským mužstvom v I. lige. V posledných troch rokoch podávajú hráči ZVL Žilina vyrovnané výkony a patria nesporne k oporám slovenského futbalu. Klubové farby: žltá a zelená.

DANMARK
DANSKO

BOLDKLUBBEN KØBENHAVN

Jedným z veľmi známych kodanských mužstiev je tunajší Boldklubben, čo znamená futbalový klub. Založili ho v čase, keď na periférii hlavného mesta hrávali futbal chudobní chlapci z Vejle – roku 1903. Počas svojej existencie získali hráči tohto klubu dvakrát majstrovský titul. V posledných rokoch sa v medzinárodných stretnutiach Boldklubben nepresadil, i keď v jeho radoch hrajú aj reprezentanti, ktorí podávajú veľmi dobré výkony v mužstve Dánska. Klubové farby: biela a čierna.

BOLDKLUBBEN ODENSE

Je vari jediným z mimokodánských futbalových klubov, ktoré začínali písať históriu dánskeho futbalu, i keď ho založili až osemnásť rokov po Vejle – roku 1909. Počas svojho jestvovania sa jeho hráčom podarilo dvakrát vyhrať majstrovskú súťaž a práve tak dvakrát získali aj Pohár Dánska. V medzinárodných klubových súťažiach však zväčša už v začiatkoch neuspel. Klubová farba: červená.

VEJLE BK

Boldklubben Vejle vznikol na predmestí hlavného mesta Dánska – Kodane – roku 1891. Vzhľadom na nefahkú finančnú situáciu trvalo pomerne dlho, kým sa tento klub prebojoval medzi špičku dánskeho futbalu. V majstrovskej súťaži sa prvý raz objavilo mužstvo Vejle až roku 1953 a už o päť rokov nato – roku 1958 – získalo prvý titul majstra krajiny. Ďalšie víťazstvá zaznamenali hráči tohto mužstva roku 1971, 1972 a 1973. Vejle BK sa drží na špici. Zdá sa, že na dlhšie, lebo v ňom hrá takmer polovica reprezentantov. Klubové farby: červená a biela.

**DEUTSCHE DEMOKRATISCHE
REPUBLIK**

NEMECKÁ DEMOKRATICKÁ REPUBLIKA

DYNAMO BERLIN

Úplný názov tohto klubu je Berliner Fussball Club Dynamo, v skratke BFC. Založili ho roku 1948, po reorganizácii telovýchovy v Nemeckej demokratickej republike. Počas svojej existencie získali hráči berlínskeho Dynama dvakrát pohár NDR. I keď ide o klub, ktorý patrí k špičke, nepodarilo sa mu presadiť ani v Oberlige, ani na medzinárodnom fóre. Klubové farby: červená a biela.

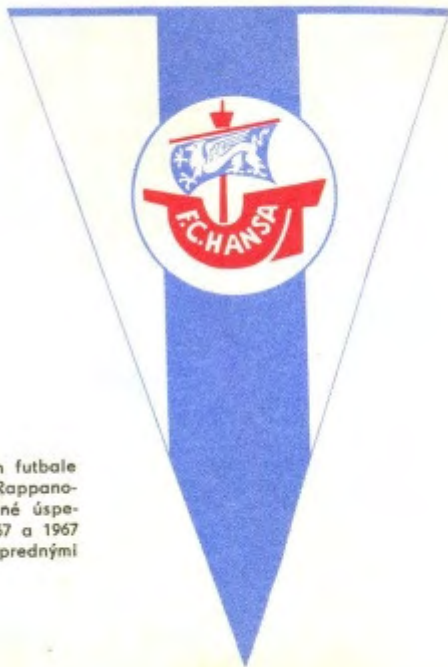
DYNAMO DRESDEN

Drážďanské Dynamo vzniklo – podobne ako väčšina futbalových mužstiev tzv. Oberligy (majstrovskej súťaže) – roku 1948. Za svojej existencie získali drážďanskí futbalisti trikrát titul majstra NDR. K veľkým úspechom patrí dvojnásobný triumf mužstva roku 1971, keď okrem víťazstva v Oberlige získalo aj Pohár NDR. Klubové farby: žltá a čierna.

FC HANSA ROSTOCK

Tento klub vznikol roku 1951 a figuroval v nemeckom futbale až do roku 1966 pod názvom SC Empor Rostock. V Rappanovom pohári sa dostal do štvrtfinále, iné medzinárodné úspechy dosiať nezaznamenal, hoci aj v ročníkoch 1966—67 a 1967—68 sa v Rappanovom pohári umiestňoval medzi poprednými mužstvami. Klubové farby: biela a belasá.

MOTOR SACHSENRING ZWICKAU

Patrí k popredným klubom NDR, hoci dosiaľ nezískal majstrovský titul. Od svojho vzniku — roku 1961 — sa drží v ligovej tabuľke vždy medzi prvými piatimi mužstvami. Pohár Nemeckej demokratickej republiky vyhral trikrát — naposledy roku 1967. V Pohári víťazov pohárov ho vyradilo v predkole moskovské Torpedo. Klubové farby: červená a biela.

ENGLAND
ANGLICKO

ARSENAL LONDON

Ako väčšina známych anglických klubov, aj Arsenal vznikol ešte v 19. storočí – roku 1886. Od vzniku anglickej ligy zvíťazil v nej osemkrát, a to v rokoch 1931, 1933, 1934, 1935, 1938, 1948, 1953 a 1971. V anglickej pohárovej súťaži vyhral štyrikrát. V prvej lige sa drží bez prerušenia. Päť titulov majstra získal v rokoch 1931 až 1938, teda pred druhou svetovou vojnou bol úspešnejší. Klubové farby: biela a červená.

FC CHELSEA LONDON

Už skutočnosť mať odznak tohto londýnskeho klubu, ktorý patrí medzi vzácné trofeje „futbalových“ zberateľov, svedčí o veľkej obľube jedného z najpopulárnejších anglických klubov vôbec. FC Chelsea vznikol roku 1905 a popularitu si získal aj napriek tomu, že majstrovský titul vybojoval iba jediný raz, a to roku 1955. Roku 1970 vyhral anglický pohár a o rok nato PVP. Tento klub hral aj v Československu. Klubové farby: žlté tričká a belasé trenírky.

FC EVERTON LIVERPOOL

Tento klub vznikol v máji roku 1878, patrí medzi najstaršie v kolíske futbalu. Everton vyhral prvú ligu šesťkrát a dva razy získal pohár krajiny. Hral aj v Pohári majstrov európskych krajín, ale vypadol v I. kole v súboji s talianskym Interom Miláno (roku 1963). Klubové farby: belasé tričká a biele trenírky.

FC LIVERPOOL

Liverpoolsky futbalový klub vznikol na jeseň roku 1892 a od vstupu do anglickej ligy zvíťazil v nej osemkrát, a to v rokoch 1901, 1906, 1922, 1923, 1947, 1964, 1966 a 1973. V anglickom pohári triumfoval iba raz – roku 1965. V tom istom roku hral aj v Pohári európskych majstrov, ale v semifinále ho vyradil Inter Milano. Klubové farby: červená a biela.

FC STOKE CITY

Posledný klub, v ktorého drese končil svoju veľkú kariéru prvý futbalista v histórii, čo získal šľachtický titul – sir Stanley Mathews. Súčasne je Stoke City jedným z najstarších futbalových klubov na svete, keďže vznikol roku 1863. Preto rozhodne patrí do tejto zbierky, hoci za toľké roky nezískal ešte ani raz majstrovský titul. Klubové farby: červená a biela.

FC TOTTENHAM HOTSPUR

Hoci názov o tom nehovorí, ide o londýnsky klub, ktorý vznikol roku 1882. „Tottenhamskí kohúti“ patria medzi najpopulárnejšie kluby. V anglickej lige Hotspur zvíťazil roku 1951 a 1961 a štyrikrát preberal jeho kapitán pohár krajiny. Okrem toho je víťazom Pohára pohárov 1962—63. V mužstve hrá jeden z najlepších futbalistov posledných rokov — Jimmy Greaves, ďalej Bobby Smith a iní. Klubové farby: belasá a biela.

MANCHESTER UNITED

Manchester United Football Club Ltd. vznikol roku 1885 a je jedným z najslávnejších anglických futbalových klubov. Roku 1958 postihla mužstvo strašná katastrofa — letecká havária, pri ktorej zahynulo osem hráčov. Zachránil sa však „otec“ klubu Matt Busby, ktorý postavil nové mužstvo. Manchester získal šesťkrát titul majstra ligy, trikrát pohár krajiny, vyhral PEM roku 1968 a v súťaži o Svetový pohár v tom istom roku prehral vo finále s Estudiantes La Plata. Klubové farby: červená a biela.

MANCHESTER
UNITED

**WESTHAM
UNITED**

WEST HAM UNITED

Vznikol roku 1900 a hoci sa dosiaľ ani raz nestal majstrom krajiny, patrí medzi populárne mužstvá Albiónu. V domácej pohárovej súťaži vyhral iba raz, a to roku 1964. V roku 1965 získal tento londýnsky klub prvenstvo v Pohári víťazov pohárov. Za finálové stretnutie s mužstvom Mníchov 1860 dostal West Ham cenu „Fair play“, venovanú pamiatke Pierra de Coubertina. Klubové farby: belasé tričká a biele trenírky.

WOLVERHAMPTON WANDERERS

Klub vznikol roku 1877. V anglickej lige bolo mužstvo úspešné najmä v povojnových rokoch — získalo prvenstvo v rokoch 1954, 1958 a 1959, v Anglickom pohári vyhrali wolverhamptonskí „vlci“ v rokoch 1893, 1908, 1949 a 1960. FC Wolverhampton Wanderers patrí medzi takzvané slávne anglické kluby, to znamená tie, ktoré vytvárali slávu anglického futbalu. Klubové farby: žltá a čierna.

ESPAÑA
ŠPANIJSKO

ATLETICO BILBAO

Tento futbalový klub, založený roku 1898, vo svojej doterajšej histórii zaznamenal ne jeden úspech. Šesťkrát získal titul majstra Španielska. Najväčšie úspechy tohto klubu sa však viažu na obdobie pred druhou svetovou vojnou, keď získal veľa medzinárodných úspechov a v rokoch 1930, 1931, 1934 a 1936 aj sériu majstrovských titulov. V posledných rokoch ho však zatienila sláva Realu a FC Barcelony. Klubové farby: belasá, biela a čierna.

ATLETICO MADRID

Miestny rival slávneho Realu, ktorý mal pôvodný názov „Aviación C. F.“, vznikol na sklonku minulého storočia a v doterajšej bilancii má šesť titulov majstra Španielska. V medzinárodných súťažiach vyhral roku 1961—62 Pohár držitelov národných pohárov. Hral aj v Pohári európskych majstrov — roku 1958 (v semifinále ho vyradil Real Madrid) a roku 1966—67. Klubové farby: červeno-biele pruhované tričká a čierne trenírky.

FC BARCELONA

Barcelonský futbalový klub, ktorý založili roku 1899, je jedným z najznámejších klubov Európy. Je osemnásobným majstrom Španielska a 17-krát vyhral domáci pohár. V jeho drese hral aj legendárny brankár Ricardo Zamora (chytal aj za Real). V tridsiatych rokoch bol spolu s Pláničkom najznámejším brankárom sveta. FC Barcelona je však už viac rokov v tieni Realu. Roku 1958, 1960 a 1966 vyhrala Pohár veľtržných miest. Klubové farby: červená a belasá.

R. C. D. ESPAÑOL BARCELONA

Je to jeden z veľmi známych klubov španielskej ligy. Skratka R. C. D. znamená Real Club Deportivo. Hoci vo svojej histórii — vznikol roku 1910 — sa Español nestal ani raz majstrom, drží sa v prvej lige a v posledných rokoch aj v prvej polovici. Za tento klub chytal v tridsiatych rokoch slávny brankár R. Zamora. Klubové farby: belosá a biela.

REAL MADRID

Vari najpopulárnejším futbalovým klubom sveta je Real Madrid, ktorý získal už šesť víťazstiev v PEM a sedemnásťkrát vyhral ligu, a to v rokoch 1932, 1933, 1950, 1951, 1954, 1955, 1957, 1958, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969. Práve toľko ráz zvíťazil aj v pohárovej súťaži. Vznikol roku 1902 a v jeho radoch hralo mnoho futbalových „superhviezd“ ako Di Stefano, Kopa, Didi, Puskás, Santamaria, Gento, Amancio a iní. Roku 1960 vyhral Real aj Svetový pohár. Klubová farba: biela.

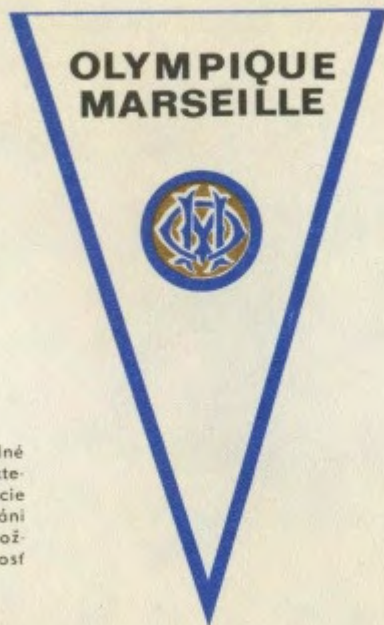

FRANCE
FRANCÜZSKO

OLYMPIQUE MARSEILLE

Jeden z najpopulárnejších futbalových klubov za posledné roky vo Francúzsku, tak by sa mohla začať stručná charakteristika. Olympique vznikol roku 1899 a za svojej existencie získal štyri tituly majstra a sedemkrát držali jeho kapitáni v rukách Pohár Francúzska. Prímát posledných rokov umožnila klubu predovšetkým dobrá finančná situácia a možnosť „nákupu“ posíl. Klubová farba: biela.

STADE RENNAIS

STADE RENNAIS

Je jedným z najstarších západofrancúzskych futbalových klubov, ktorý bol založený roku 1901. Od toho času viac ráz získal titul majstra divízie. Roku 1932 prešiel do profesionálnej ligy, kde patrí medzi popredné mužstvá. Prevažne sa držal v hornej polovici tabuľky. Dvakrát vyhral Francúzsky pohár. Klubové farby: červené tričká s čiernym lemovaním a čierna trenírky.

AS ST. ÉTIENNE

Klub AS St. Étienne vznikol roku 1903 a jeho mužstvo získalo doteraz päťkrát titul majstra Francúzska – v rokoch 1957, 1964, 1968, 1969, 1970. Trikrát štartovalo mužstvo zo Saint Étienne v súťaži o Pohár európskych majstrov, ale nedostalo sa ďalej ako do prvého kola. Klubové farby: zelená a biela.

CHILE

UNIVERSIDAD DE CHILE

Ako vyplýva aj z názvu, ide o populárny študentský futbalový klub, team čilskej univerzity, ktorý sa do dnešnej podoby sformoval až v tridsiatych rokoch. Za obdobie svojho trvania mužstvo vysokoškolákov získalo päťkrát titul majstra krajiny, a to v rokoch 1940, 1959, 1964, 1965 a 1966. Z toho vidieť, že roky šesťdesiate vyniesli toto veľmi obľúbené mužstvo na špičku čilskeho futbalu. Klubové farby: červená a biela.

COLO-COLO

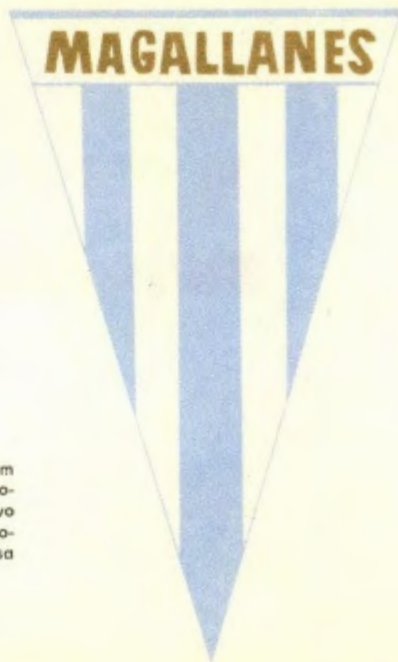
Colo-Colo patrí nesporne k najpopulárnejším klubom v Chile a je najznámejšie z čílskych klubov v Európe. Jeho názov pochádza z mena slávneho indiánskeho náčelníka, ktorého hlava je symbolom klubového odznaku. Založili ho roku 1910 a počas svojho trvania získal deväťkrát titul majstra Chile. Dlhé roky je Colo-Colo zásobárňou reprezentantov. Klubové farby: belasá, čierna a biela.

CD MAGALLANES SANTIAGO

Patrí medzi najstaršie kluby v Chile. Názov dostal po slávnom portugalskom moreplavcovi a objaviteľovi Fernão Magalhãesovi. CD Magallanes Santiago vyhral štyri razy majstrovstvo Chile, a to v rokoch 1933, 1934, 1935 a 1938. V posledných rokoch sa síce drží zväčša v prvej polovici tabuľky, ale titul sa mu nedarí získať. Klubové farby: belasá a biela.

ITALIA
TALIANSKO

AC FIORENTINA

Patrí do silnej päťky talianskeho futbalu. Pod týmto názvom figuruje klub od roku 1926. Fiorentina hrá od roku 1939 neustále v prvej lige, titul majstra získala dvakrát (1956, 1969). Dvakrát sa stala držiteľkou pohára krajiny (v rokoch 1940 a 1961) a je víťazom STEP z roku 1966. V roku 1965 a 1972 hrala finále STEP. Za Fiorentinu hral celý rad vynikajúcich hráčov zo zahraničia (Švéd Hamrin, Turek Bartu a ďalší). Klubová farba: fialová s červenou faliou.

AC MILANO

Tento známy futbalový klub z Milana vznikol roku 1899. Počas svojho trvania získal desať ráz titul majstra Talianska, a to v rokoch 1900, 1901, 1906, 1907, 1951, 1955, 1957, 1959, 1962 a 1968. Za najväčší medzinárodný úspech tohto klubu sa pokladá nesporne víťazstvo v Pohári európskych majstrov v rokoch 1963 a 1969. Okrem toho získal roku 1967—68 Pohár držiteľov národných pohárov. Klubové farby: červená, čierna a biela.

AS ROMA

I keď nie je práve najúspešnejším talianskym klubom, patrí nesporne medzi najpopulárnejšie rímske i talianske celky. AS Roma vznikol roku 1910, v lige zvíťazil iba raz, a to roku 1942. V povojnových rokoch sa umiestňuje v strede ligovej tabuľky. K jeho medzinárodným úspechom patrí víťazstvo v súťaži o Pohár veľtržných miest roku 1961. Klubové farby: žltá a červená.

BOLOGNA FC

Patrí medzi najstaršie a najznámejšie futbalové kluby Talianska. Založili ho roku 1909. Bologna získala dosiaľ sedemkrát titul majstra krajiny, a to v rokoch 1925, 1929, 1936, 1937, 1939, 1941 a 1964. Zúčastnila sa viackrát na turnaji veľtržných miest, ako aj v Stredoeurópskom pohári, ktorý vyhrala v rokoch 1932, 1934, 1961. Klubové farby: červená a belasá.

INTERNAZIONALE MILANO

Jedno z najpopulárnejších mužstiev posledných rokov, najmä v súťaži PEM. Klub vznikol roku 1908, pred vojnou bol známy ako Ambrosiana. Hráči klubu reprezentovali Taliansko viac ako päťstokrát. Titul majstra krajiny získal Inter dvanásťkrát, od roku 1910 do roku 1971. Roku 1933 bol finalistom STEP, v rokoch 1964 a 1965 víťaz PEM. Oporami klubu sú Mazzola, Facchetti, Sarti, Corso a bývalý hráč Barcelony – Suarez. Klubové farby: belasá a čierna.

FC JUVENTUS

Klub založili turinski študenti roku 1897 a už roku 1903 získal Juventus prvý titul majstra Talianska. Hoci prežil niekoľko krízových období, stal sa pätnásťkrát majstrom krajiny (prvý raz roku 1905, naposledy roku 1973). Najúspešnejší bol v rokoch 1931–1936, keď získal päť titulov za sebou. Štyrikrát získal Taliansky pohár. Klubové farby: čierna a biela – čierna-biele pruhované tričká so zlatou hviezdíčkou a biele trenírky.

LAZIO ROMA

Klub vznikol roku 1900, kedysi slávny, trojnásobný majster Talianska a víťaz pohára krajiny; dnes sa však pohybuje zväčša v strednej časti ligovej tabuľky. V tridsiatych rokoch hral za Lazio slávny útočník Piola. Mužstvo tohto klubu sa zúčastnilo aj súťaže o Stredoeurópsky pohár, v ktorom roku 1937 prehralo vo finále s Ferencvárosom a vo štvrtfinále roku 1967 podľahlo Spartaku Trnava. Klubové farby: belasá a biela.

JUGOSLAVIJA
JUHOSLAVIA

CRVENA ZVEZDA BEOGRAD

Belehradské mužstvo bezpečnostných zložiek vzniklo až po druhej svetovej vojne – roku 1945. Prvý titul majstra krajiny Crvena Zvezda získala roku 1951. Odvtedy má už jedenásť titulov (posledný z roku 1973) a deväťkrát vyhrala domácu pohárovú súťaž. V Pohári európskych majstrov nedosiahla nijaký úspech. Najďalej sa dostala v roku 1956, keď ju v semifinále porazila Fiorentina. Klubové farby: červená a biela.

DINAMO ZAGREB

Záhrebské Dinamo patrí nesporne medzi veľmi populárne futbalové kluby Juhoslávie, hoci v posledných rokoch nezaznamenalo nijaký výraznejší úspech – ani domáci ani medzinárodný. Vzniklo roku 1945 a v lige patrí medzi najlepšie mužstvá, i keď titul majstra získalo iba trikrát, a to v rokoch 1948, 1954 a 1958. Štyrikrát vyhralo pohár krajiny. Z medzinárodných klubových súťaží vyhralo roku 1967 Pohár veľtržných miest. Klubové farby: belasá a biela.

NK HAJDUK SPLIT

Nogometni Klub Hajduk vznikol v Splitě roku 1911 a je jedním z najstarších a najobľúbenejších juhoslovanských futbalových celkov. Hajduk založili študenti. Pred druhou svetovou vojnou získal dvakrát majstrovský titul — v rokoch 1927 a 1929. Povoynové roky mu priniesli ešte trikrát titul (v rokoch 1950, 1952 a 1955). Klubové farby: belasá a biela.

PARTIZAN BEOGRAD

Jeden z najznámejších klubov Juhoslávie, belehradský Partizán, vznikol roku 1947. Za tie roky sa v mužstve vystriedali mnohí, dnes svetoznámi futbalisti. Mužstvo „čierno-bielych“, ako ich prezývajú fanúškovia, je 5-násobným majstrom Juhoslávie a štyri razy zvíťazili jeho hráči v domácej pohárovej súťaži. Z medzinárodných úspechov spomenieme účasť v PEM, kde sa roku 1965—66 dostal až do finále. Klubové farby: biela a čierna.

MAGYARORSZÁG
MAĐARSKO

DÓZSA ÚJPEST

Dózsa Újpest (pôv. len Újpest) patrí do kategórie populárnych budapeštianskych futbalových klubov. Vznikol roku 1885 a odvtedy získal trinásť titulov majstra Maďarska (v rokoch 1930, 1931, 1933, 1935, 1939, 1945, 1946, 1947, 1960, 1969, 1971, 1972 a 1973). Dózsa štartovala aj v súťaži o Pohár európskych majstrov, ale bez väčšieho úspechu. Je dvojnásobným víťazom Stredoeurópskeho pohára (1929 a 1939). Klubové farby: fialová a biela.

FERENCVÁROS BUDAPEST

Je nesporne najpopulárnejším mužstvom Maďarska od svojho vzniku roku 1899 až dodnes. Jeho priaznivci ho nazývajú skrátene „Fradí“. Získal už osemnásť titulov majstra Maďarska, desaťkrát zvíťazil v súťaži o Pohár maďarskej futbalovej asociácie, dvakrát vyhral STEP a v sezóne 1964/65 vyhral Pohár veľtržných miest. Okrem toho porazil celý rad svetoznámych mužstiev. V radoch tohto mužstva hrá aj futbalista roku 1967 Flórián Albert. Klubové farby: zelená a biela.

HONVÉD BUDAPEST

Armádny prvoligový celok, ktorý vznikol až po druhej svetovej vojne roku 1949. Vďaka dobrým podmienkam stal sa Honvéd čoskoro najlepším mužstvom Maďarska. Už roku 1950 získal prvý raz titul majstra krajiny a tento úspech zopakoval ešte trikrát. Roku 1959 vyhral Honvéd STEP. V jeho drese hrali v päťdesiatych rokoch mnohí vynikajúci reprezentanti. V posledných rokoch však výkonnosť Honvédu stagnuje. Klubové farby: červená a biela.

A pennant-shaped logo, split vertically. The left half is white and the right half is blue. The letters "MTK" are written in blue on the white background, and the word "BUDAPEST" is written in black below it.

MTK
BUDAPEST

MTK BUDAPEST

Väčšina maďarských prvoligových klubov je z Budapešti. MTK je najstarší maďarský futbalový klub, ktorý vznikol roku 1888 a počas svojho trvania získal trinásťkrát titul majstra. Klub však zmenil niekoľkokrát svoj názov. Veľkú slávu si vydobyl tromi majstrovskými titulmi pod názvom Hungária, neskôr ako Vörös Lobogó vyhral roku 1955 STEP. Stredoeurópsky pohár vyhralo mužstvo MTK ešte raz, a to roku 1963. Pod týmto názvom získalo prvenstvo v lige roku 1958. Klubové farby: biela a belasá.

VASAS BUDAPEST

Klub budapeštianskych „železiarov“ vznikol roku 1911 a za svojej existencie získal päťkrát titul majstra krajiny, a to v rokoch 1957, 1961, 1962, 1964 a 1966. Vasas je päťnásobným držiteľom populárneho Stredoeurópskeho pohára – z rokov 1956, 1957, 1962, 1965 a 1970. Špičku maďarského futbalu tvoria vlastne iba budapeštianske kluby a Vasas stále patrí k nim. Klubové farby: červená a biela.

MÉXICO
MEXIKO

CLUB ATLANTE

V mexickom futbale patri medzi najznámejšie profesionálne kluby. Club Atlante vznikol v rokoch 1916—1917. Počas svojej existencie hral okrem mexickej profesionálnej ligy aj v medzinárodnej lige Spaulding a v celom rade medzinárodných turnajov. Titul víťaza prvej mexickej ligy získalo mužstvo trikrát (1931—32, 1940—41, 1946—47), a takisto trikrát vyhralo mexickú pohárovú súťaž (1941—42, 1950—51, 1951—52). Klubové farby: belasá a červená.

CLUB DEPORTIVO LEÓN

Patrí medzi relatívne mladšie celky, ale hrá v mexickej profesionálnej lige. Vznikol roku 1944 a počas svojej existencie získal štyri razy titul majstra Mexika. Bolo to v rokoch 1947–48, 1948–49, 1951–52, 1955–56. Mexický pohár vyhralo mužstvo Club Deportivo León trikrát, a to v rokoch 1947–48, 1948–49 a 1955–56. Významnejšie medzinárodné úspechy nezaznamenal, hoci je zásobárňou reprezentantov už niekoľko rokov. Klubové farby: červená a biela.

CLUB GUADALAJARA

Ďalší z populárnych profesionálnych klubov v Mexiku — Guadalajara — vznikol roku 1906, ale popularitu získal až oveľa neskôr, keď sa objavili prvé významnejšie úspechy. Získal päť majstrovských titulov, a to v rokoch 1956—57, 1958—59, 1959—60, 1960—61, 1961—62. V tých istých rokoch vyhrala Guadalajara aj domácu pohárovú súťaž. Klubové farby: červená a biela.

NEDERLAND
HOLANDSKO

ADO DEN HAAG

Vznikol roku 1903 a patrí k tým mužstvám, ktoré sa síce držia stále na poprednom mieste v holandskej lige, ale titul získava veľmi zriedkavo. Dosiaľ ho vybojoval iba dvakrát, a to v rokoch 1942 a 1943. V posledných rokoch sa umiestňuje zväčša na druhom a treťom mieste. Medzinárodné úspechy dosiaľ nezaznamenal. Klubové farby: červená a zelená.

AJAX AMSTERDAM

Hoci je Ajax Amsterdam v súčasnom období najlepším mužstvom Holandska, nepatrí medzi najstaršie kluby. Vznikol roku 1900 a získal šestnásťkrát titul majstra krajiny (prvýkrát roku 1918 a naposledy roku 1973), šesťkrát vyhral domácu pohárovú súťaž, dvakrát zvíťazil v turnaji o Pohár európskych majstrov a roku 1972 dokonca získal Svetový pohár. Je víťazom Rappanovho pohára 1961–62. Klubové farby: červená a biela.

SC FEYENOORD ROTTERDAM

Patrí spolu s Ajaxom Amsterdam medzi elitu holandského klubového futbalu. Feyenoord založili roku 1908 a dosiaľ získal desať titulov majstra krajiny. Štyrikrát bol držiteľom pohára krajiny, roku 1970 získal PEM a hneď nato vyhral Svetový pohár. Klubové farby: červená a biela – tričko je z červeno-bielych dielcov, trenírky sú čierne.

NORTH IRELAND
SEVERNÉ ÍRSKO

DISTILLERY FC BELFAST

Ako väčšina írskych klubov, aj Distillery Football Club z Belfastu je postihnutý častými odchodmi svojich popredných hráčov do anglických profesionálnych klubov. Vznikol roku 1948 a titul majstra získal roku 1963. Roku 1964 hral v PEM, ale už v predkole narazil na lisabonskú Benfiku, ktorá ho vyradila. Zatiaľ je bez významnejších úspechov. Klubové farby: belasá a biela.

GLENTORAN FC

Glentoran FC je ligovým mužstvom mesta Belfastu, ktoré vzniklo roku 1902. Získalo dvanásťkrát titul majstra Severného Írska, osemkrát vyhralo pohárovú súťaž a trikrát sa Glentoran stal víťazom Ulster Cupu. V jeho drese hrá celý rad reprezentantov, ktorí pripravili aj čs. mužstvu niejednu horúcu chvíľu. Klubové farby: červená, zelená a čierna.

LINFIELD FC

Patrí k najpopulárnejším a najstarším futbalovým celkom Severného Írska. Vznikal roku 1885 a v ligovej súťaži, ktorá prebieha od roku 1902, zvíťazil Linfield dvadsaťdeväťkrát a tridsať ráz vyhral súťaž o pohár krajiny. Veľkou nevýhodou írskeho futbalu je, že najlepší hráči odchádzajú zväčša do anglických klubov, kde majú lepšie podmienky. Preto Linfield nedosiahol nijaké prenikavé úspechy na medzinárodnom fóre. Klubová farba: belasá.

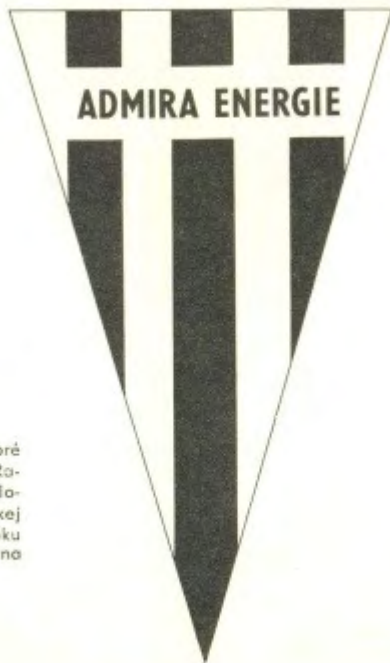

ÖSTERREICH
RAKÚSKO

ADMIRA WIEN

Medzi popredné rakúske kluby so slávnou tradíciou, ktoré i dnes dodávajú dobrých jednotlivcov pre reprezentáciu Rakúska, patrí nesporne aj Admira (dnes Energia), ktorú založili roku 1918. Admira je osemnásobným majstrom rakúskej ligy (1927, 1928, 1932, 1934, 1936, 1937, 1939 a 1966). Roku 1966 vyhrala Admira aj pohár krajiny. Klubové farby: čierna a biela.

AUSTRIA WIEN

Viedenská Austria patrí k základom rakúskeho futbalu. Vznikla roku 1911. Prvý titul majstra Rakúska však získala až po prvej svetovej vojne – roku 1924. Celkove má na svojom konte desať majstrovských titulov a štrnásťkrát vyhrala Pohár Rakúska. Pred druhou svetovou vojnou vyhrala Austria dvakrát (v rokoch 1933 a 1936) STEP. Iné významnejšie úspechy nedosiahla. Klubové farby: fialová a biela.

RAPID WIEN

Viedenský Rapid je vari najpopulárnejším a najúspešnejším rakúskym klubom. Vznikol roku 1901 a dosiaľ sa dvadsaťpäťkrát stal držiteľom titulu majstra Rakúska. Šesťkrát vyhral pohár krajiny, raz zvíťazil v Stredoeurópskom pohári (roku 1930), okrem toho hral trikrát vo finále súťaže o STEP. V Pohári európskych majstrov sa dostal najďalej do semi-finále, a to roku 1961. Klubové farby: zelená a biela.

POLSKA
POLSKO

GÓRNIK ZABRZE

„Banický“ klub založili po druhej svetovej vojne – roku 1948. Získal deväťkrát titul majstra Poľska, od roku 1963 je mužstvo baníkov považované za najlepšie v Poľsku. Niekoľkokrát štartoval v súťaži o Pohár európskych majstrov, v ktorej roku 1964 vyradil Austriu Wien, do záverečných bojov ani raz nezasiahol. Trikrát vyhral súťaž o Poľský pohár. Hviezdou klubu je W. Lubański, päťnásobný držiteľ titulu Najlepší futbalista Poľska. Klubové farby: belaso a biela.

LEGIA WARSZAWA

Patri k najstarším klubom v Poľsku. Legia vznikla roku 1916, vystriedala však niekoľko názvov. Prvý majstrovský titul získala roku 1955. Celkovo získala štyri tituly a štyrikrát vyhrala pohár krajiny. Varšavská Legia pod názvom Centralny warszawski klub sportowy (CWKS) štartovala aj v PEM, na silnejších súperov však nestačila a nepostúpila. Klubové farby: biela, zelená.

KS RUCH CHORZÓW

Klub sportowy Ruch založili roku 1920 a od svojho vzniku získal deväťkrát titul majstra Poľska, a to v rokoch 1933, 1934, 1935 a 1936 — pred vojnou a 1951, 1952, 1953, 1960 a 1968 v období po druhej svetovej vojne. Raz získali hráči Ruchu aj pohár Poľska. Je to jeden z najúspešnejších poľských futbalových celkov, hoci dosiaľ nezaznamenal nijaké významnejšie medzinárodné úspechy. Klubové farby: belasá a biela.

POLONIA BYTOM

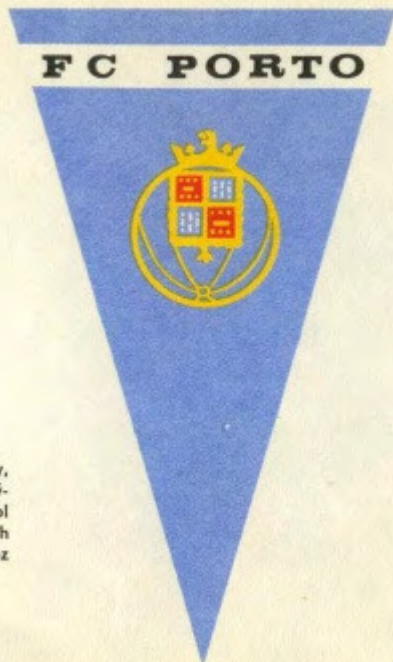
Najznámejší zo sliezskych „banických“ klubov, ktorý vznikol tesne po druhej svetovej vojne — roku 1945. Je dvojnásobným majstrom Poľska (z roku 1954 a 1964). Pohár krajiny získala Polonia dosiaľ iba raz, a to v roku 1954. K medzinárodným úspechom tohto klubu patrí víťazstvo v Rappanovom pohári roku 1964 a prvenstvo v Coxovom pohári roku 1965. Klubové farby: belasá a červená.

ZAGŁĘBIE SOSNOWIEC

Patri do „mladšej gardy” poľských klubov. Titul majstra od svojho vzniku – roku 1955 – získal „iba” dvakrát, hoci sa dosť často objavuje v hornej časti ligovej tabuľky (roku 1955 a 1964 boli hráči Zagłębia na druhom mieste). Je však dvojnásobným držiteľom pohára krajiny, a to z rokov 1962 a 1963. Medzinárodne úspechy dosiaľ nezaznamenal. Klubové farby: červená, zelená a biela.

PORTUGAL
PORTUGALSKO

FC PORTO

V portugalskom klubovom futbale sú prakticky iba tri kluby, ktoré sa striedajú na čele ligovej tabuľky. FC Porto je výkonnosťou a počtom titulov relatívne najslabší. Klub vznikol roku 1912 a dosiaľ získal štyri tituly majstra krajiny. V rokoch 1956 a 1959 hral FC Porto aj v súťaži o PEM, avšak bez výraznejšieho úspechu. Klubová farba: belasá.

SPORTING LISBOA

Sporting Lisboa je jedným z trojice silných portugalských klubových celkov, ktorý vznikol roku 1906. Na svojom konte má už sedemnásť titulov majstra krajiny. Posledný titul získal roku 1966, vyhral Pohár držiteľov národných pohárov roku 1963–64. Známejší je pod menom Sporting Portugal. Klubové farby: zelená a biela.

SPORT LISBOA E BENFICA

Taký je úplný názov populárnej Benfiky Lisabon – tzv. mužstva hviezd. Takto ho nazývajú odborníci, lebo v jeho radoch hrá dnes celý rad hviezd – Eusébio (celým menom Eusébio da Silva Ferreira), Coluna, Costa Pereira a ďalší. Klub vznikol roku 1904 a je štrnásťnásobným víťazom portugalskej ligy. Jedenásťkrát získala Benfica aj pohár krajiny. PEM vyhrala roku 1961 a 1962. Klubové farby: červená a biela.

ROMÎNIA
RUMUNSKO

DINAMO BUCUREȘTI

Bukurešťské Dinamo patrí k mladším rumunským klubom. Vzniklo roku 1948, ale hneď sa zaradilo medzi popredné prvoligové celky. Dinamo je sedemnásobným majstrom Rumunska. Šesťkrát hralo aj v PEM. Štyrikrát vyhralo pohár krajiny. Hoci v jeho radoch hrá niekoľko reprezentantov krajiny, nedosiahol tento klub výraznejší medzinárodný úspech. Klubové farby: červená a biela.

PETROLUL PLOESTI

Ďalší z „povojnových“ futbalových klubov, ktorý vznikol pri ploeštskej refinérke roku 1949. V rumunskom klubovom futbale hrá síce úlohu jedného zo silnej trojice, ale okrem majstrovského titulu z roku 1959—60 nezaznamenal Petrolul nijaký medzinárodný úspech. Hral síce v Pohári európskych majstrov, ale už v predkole vypadol. Klubové farby: čierna a žltá.

RAPID BUCUREȘTI

Rapid Bukurešť je jedným z najstarších a najúspešnejších futbalových klubov Rumunska. Vznikol roku 1918 a vo svojej doterajšej histórii sa môže pochváliť osemnásobným víťazstvom v rumunskej prvej lige. Na medzinárodnom fóre nedosiahol prenikavejší úspech. Roku 1940 sa síce dostal do finále Stredoeurópskeho pohára s Ferencvárosom, ale finále sa pre začiatok druhej svetovej vojny nehralo. Klubové farby: červená a biela.

SCOTLAND
ŠKÓTSKO

FC ABERDEEN

Vznikol roku 1903 z dvoch klubov — Victoria United a Orion. Od roku 1905 hrá v prvej škótskej lige bez jediného zostupu. Jediný raz získal titul majstra (roku 1955), hoci na druhom a treťom mieste bol viackrát. Raz vyhral aj Škótsky pohár (roku 1947) — FC Aberdeen je spolu s Celticom a Rangers najpopulárnejším škótskym klubom. Klubová farba: šarlátovo červená.

CELTIC GLASGOW

Jeden z najznámejších európskych futbalových klubov, ktorý vznikol roku 1888. Dvadsaťsedemkrát získal titul majstra krajiny a dvadsaťjedenkrát vyhral Škótsky pohár. Na zápasoch, ktoré hrá mužstvo na vlastnom ihrisku, bývajú státisícové návštevy celkom bežné. Roku 1967 získal Celtic Pohár európskych majstrov, no v tom istom roku vypadol už v prvom kole z ďalšieho ročníka PEM, keď podľahol Dinamu Kyjev. Klubové farby: bielo-zelené pruhované tričká a biele trenírky.

GLASGOW RANGERS

Klub glasgovských „jazdcov“ vznikol roku 1873. Hoci nepatrí k najstarším klubom Škótska, počíta sa k najvýznamnejším. Pôvodne to bolo amatérske mužstvo, ale už roku 1893 prešlo na profesionálnu základňu. Glasgow Rangers získal 33 titulov majstra Škótska a dvadsaťkrát pohár krajiny. V posledných rokoch zatienil slávu „rangersov“ Celtic Glasgow. Hrá tu aj John Greig – najlepší škótsky futbalista roku 1966. Klubové farby: belasá a biela.

SOVETSKIJ SOJUZ
SOVIETSKY ZVÄZ

CSKA MOSKVA

Prvý raz sa s týmto klubom, ktorý vznikol roku 1923 ako OLLS,oznámili futbaloví fanúškovia v Československu roku 1947, keď tu moskovský armádny celok, vtedy ešte pod názvom CDKA, zahral niekoľko stretnutí (aj proti bývalému ŠK Bratislava). CSKA získal vo svojej doterajšej histórii šesťkrát titul majstra Sovietskeho zväzu, a to v rokoch 1946, 1947, 1948, 1950, 1951 a 1970. Šesť víťazstiev zaznamenal aj v pohárovej súťaži. Klubové farby: červená a biela.

DINAMO KYJEV

Päťkrát sa v doterajšej histórii sovietskeho futbalu „sťahoval“ titul majstra mimo Moskvy – raz do Tbilisi a štyrikrát do Kyjeva – v rokoch 1961, 1966, 1967 a 1968. Roku 1966 vyhralo Dinamo aj pohár krajiny a postaralo sa o jedno z najväčších prekvapení v medzinárodnom klubovom futbale, keď vyradilo roku 1967 favorizované mužstvo Celticu Glasgow v PEM. Dinamo Kyjev založili roku 1936 a patrí k najstarším klubom Sovietskeho zväzu. Klubové farby: biela a modrá.

DINAMO MOSKVA

Dinamo vzniklo roku 1923 a je už dlhší čas jedným z najpopulárnejších futbalových klubov. Nadväzuje na SSK Moskva (Samoskovreckij Sport Klub). V Dínáme hrával aj slávny hokejista a futbalista, dnes tréner – Vsevolod Bobrov. Dinamo získalo jedenásť ráz titul majstra ZSSR, a to v rokoch 1936, 1937, 1940, 1945, 1949, 1954, 1955, 1957, 1959, 1961, 1963. Klubové farby: biela a červená – biele tričko s odznakom „D“ v kosoštvorci a červené trenírky.

DINAMO TBILISI

Gruzínsky futbal má staré tradície, ale tbiliské Dinamo patrí v európskom futbale k pomerne mladým klubom. Vzniklo totiž až roku 1925. Už od svojho vzniku patrí medzi špičkové kluby ZSSR, hoci titul majstra sa mu podarilo získať iba jediný raz – roku 1964. Dinamo Tbilisi dodalo reprezentačnému mužstvu Sovietskeho zväzu celý rad vynikajúcich hráčov (Metreveli, Meschi, Churcilava, Čocheli a iní). Klubové farby: červená a biela.

SPARTAK MOSKVA

Moskovskí „spartakovci“ patria k tým, ktorí začali písať históriu sovietskeho futbalu. Spartak vznikol roku 1935 a počas svojej existencie získal deväťkrát titul majstra Sovietskeho zväzu (v rokoch 1936, 1938, 1939, 1952, 1953, 1956, 1958, 1962 a 1969). V medzinárodných klubových súťažiach nezaznamenal doteraz nijaký úspech. Klubové farby: žltá, červená a biela.

SUISSE
ŠVAJČIARSKO

FC BASEL

Futbalový klub Bazileja patrí medzi najstaršie vo Švajčiarsku. Vznikol koncom roku 1893 (de jure), hoci niektoré pramene uvádzajú ako rok vzniku už rok 1892. Stal sa dvakrát majstrom Švajčiarska a štyrikrát vyhral pohár krajiny. Prvý titul získal roku 1953 a druhý roku 1967. Súčasne s druhým ligovým víťazstvom vyhral aj štvrtý raz Švajčiarsky pohár. Klubové farby: belasá a červená.

GRASSHOPPER-CLUB ZÜRICH

Patrí k najstarším klubom Švajčiarska – založili ho roku 1886. Vo svojej doterajšej histórii získal šestnásťkrát titul majstra krajiny, trinásťkrát vyhral pohár, ale na medzinárodnom fóre nedosiahol nijaké zvláštne úspechy. Švajčiarsky klubový futbal, najmä v povojnových rokoch, klesol vo svojej výkonnosti. Klubové farby: belasá a biela.

LAUSANNE SPORTS

Klub vznikol spojením dvoch švajčiarskych športových celkov — Montriond Sports a Hygienique de Lausanne. Z týchto dvoch vznikol Montriond roku 1896, takže Lausanne Sports má v skutočnosti tretiu najstaršiu kroniku. Celkovo získal klub sedemkrát titul majstra Švajčiarska, zatiaľ je však bez medzinárodných úspechov. Klubové farby: belasá a biela.

SVERIGE
ŠVÉDSKO

AIK STOCKHOLM

Vznikol roku 1891 a je okrem anglických klubov jedným z najstarších klubových celkov v Európe. Majstrovský titul sa mu podarilo získať však iba v predvojnových rokoch: 1911, 1914, 1916, 1923 a 1932. Štartoval aj vo viacerých pohárových súťažiach, ale bez výrazných úspechov. Klubové farby: žltá, biela a biela.

DJURGARDEN IF

Veľmi známy švédsky klub so „sídлом“ na jednom zo stockholmských ostrovov. Vznikol roku 1896. Prvú ligu vyhral celkovo osemkrát (1912, 1915, 1917, 1921, 1955, 1959, 1964 a 1966). Nie je to profesionálne mužstvo, hráči dostávajú iba odmeny za štart a víťazstvo. Práve preto mnohí lepší jednotlivci odchádzajú do zahraničných klubov, kde majú všetky podmienky profesionálnych hráčov. Klubové farby: žltá, červená a belasá.

IFK NORRKÖPING

Klub vznikol roku 1897, teda v čase, keď vznikla väčšina najstarších švédskych futbalových klubov, a je nesporne aj jedným z najpopulárnejších. IFK Norrköping je desaťnásobným majstrom Švédska, štyrikrát reprezentoval v Pohári európskych majstrov (1956, 1957, 1962 a 1963), v roku 1965 sa dostal do finále Rappanovho pohára a roku 1972 vyhral v Interpohári druhú skupinu. Klubové farby: belasá a biela.

MALMÖ FF

Jeden z najpopulárnejších mimostockolmských futbalových klubov, ktorý založili roku 1910. Titul majstra Švédska získal osemkrát za sebou, a to až do roku 1953 (celkove jedenásťkrát). Zvíťazil aj vo Švédskom pohári – šesťkrát – medzinárodné úspechy nezaznamenal práve tak ako väčšina klubových celkov tejto krajiny. Švédske kluby sú totiž zväčša amatérske, a preto kvalitní hráči hrajú za zahraničné kluby. Klubové farby: belasá a biela.

ÖRGRYTE IS

Klub Örgryte IS z Göteborgu je významný svojou bohatou históriou. Od roku 1896 až do roku 1904, keď sa začalo registrovať oficiálne majstrovstvo Švédska, bol s výnimkou roku 1901 stále majstrom. Od založenia Švédskeho futbalového zväzu (1904), získal tento klub titul majstra ešte v rokoch 1904, 1905 až do roku 1910 bez prerušenia, ďalej v rokoch 1913, 1926 a 1928. Klubové farby: červená a belasá

TÜRKIYE
TURECKO

ALTAY İZMİR

Je jediným z „vidieckych“, teda mimoistanbulských klubov, ktorý sa aspoň v pohárovej súťaži presadil, čo i len jediný raz. Izmirský Altay založili roku 1914 a je nesporne prínosom pre turecký futbal, i keď sa stal iba raz držiteľom pohára krajiny. V Izmire je toto mužstvo veľmi obľúbené, má množstvo stúpenčov i mecenášov, ktorí ho podporujú a usilujú sa o jeho vzostup. Klubové farby: čierna a biela.

FENERBAHÇE ISTANBUL

Medzi ôsmimi účastníkmi tureckej prvej ligy sú pravidelne tri kluby z Istanbulu a z nich, po Galatasarayi, druhé miesto v úspešnosti i obľúbenosti si bezpečne drží už dlhé roky práve Fenerbahçe. Klub vznikol roku 1906, teda v začiatkoch tureckého futbalu. Prešiel rôznymi etapami vývoja — raz bol medzi prvými, inokedy sa strácal „v poli“. Titul majstra krajiny získal trikrát, medzinárodné úspechy zatiaľ nezaznamenal. Klubové farby: žltá a čierna.

GALATASARAY ISTANBUL

Tento klub patrí v popularite, úspešnosti i zahraničných stykoch bezosporu na špičku tureckého futbalu. Vznikol roku 1905 a počas svojej existencie zvíťazil v majstrovskej súťaži päťkrát. V jeho radoch hrá niekoľko reprezentantov, no aj napriek tomu sa mužstvu nepodarilo výraznejšie presadiť na medzinárodnom fóre. Klubové farby: žltá a červená.

URUGUAY
URUGUAI

CLUB NACIONAL DE MONTEVIDEO

Je to jeden z najstarších a najznámejších futbalových klubov Uruguaja, hoci na medzinárodnom fóre ho zatienil víťazstvom vo Svetovom pohári Peñarol. Za svojej existencie – vznikol roku 1899 – získal dvadsaťdeväť titulov majstra krajiny. V Uruguaji patrí stále medzi futbalovú elitu, ba dokonca roku 1971 vyhral Juhoamerický pohár. Klubové farby: belasá a žltá.

PEÑAROL MONTEVIDEO

Vznikol roku 1891 a pod názvom Peñarol vystupuje od roku 1900. Tridsaťjeden ráz vyhral majstrovstvo Uruguaja, trikrát získal Pohár majstrov juhoamerických krajín, dva razy zvíťazil v Pohári víťazov pohárov. Svetový pohár vyhral tiež dva razy, a to roku 1961 a 1966. To sú doteraz najväčšie úspechy tohto klubu. Klubové farby: žltá a čierna – žltá-čierne pruhované tričká a čierne trenírky.

MONTEVIDEO WANDERERS

Elita uruguajského klubového futbalu — ako je to aj v mnohých iných krajinách — sa sústreďuje v hlavnom meste. V Uruguaji je členom takéhoto triumvirátu, popri Peñarole a Club Nationale, práve mužstvo Wanderers, ktoré získalo od svojho založenia roku 1893 trikrát titul majstra krajiny, a to v rokoch 1906, 1909 a 1931. Klubové farby: čierna a biela.

VASILEION TÉS ÉLADOS
GRÉCKO

AEK ATHÉNY

Tento celok patrí nesporne medzi trojicu najobľúbenejších a najznámejších gréckych futbalových klubov, i keď v hlavnom meste je už dlhší čas v tieni slávnych Panathinaikos. Klub vznikol pomerne neskoro, ako napokon aj samotný grécky futbal – roku 1924 a počas svojej existencie získal trikrát titul majstra krajiny. Dva razy získali jeho hráči Pohár Grécka. Prenikavejšie medzinárodné úspechy dosiaľ nezaznamenal. Klubové farby: čierna a žltá.

OLYMPIAKOS FC PYRHEUS

Tento klub zo známeho gréckeho prístavného mesta sa môže pochváliť dvoma silnými oddielmi – futbalovým a basketbalovým. Vznikol roku 1924, a keďže futbal je v Pyrheu veľmi populárny, nie div, že počas svojej existencie získal Olympiakos už devätnásť majstrovských titulov. Okrem toho získali jeho hráči štrnásťkrát Pohár Grécka. Klubové farby: červená a biela.

PANATHINAIKOS ATHÉNY

I keď sa futbal v krajine pod Olympom hrá už od druhej polovice minulého storočia, pevne organizované kluby v Grécku začali sa formovať až v tridsiatych rokoch nášho storočia. Aj aténsky Panathinaikos, ktorý je nesporne najznámejším gréckym futbalovým klubom, vznikol na prelome rokov 1923–24. Počas svojej existencie získali hráči Panathinaikos trinásť titulov majstra krajiny a roku 1971 sa dostali do finále PEM, kde síce prehrali, ale keďže víťazný Ajax proti Nacionalu Montevideo nenastúpil, zohrali aj finále o Svetový pohár, v ktorom prehrali. Klubové farby: zelená a biela.

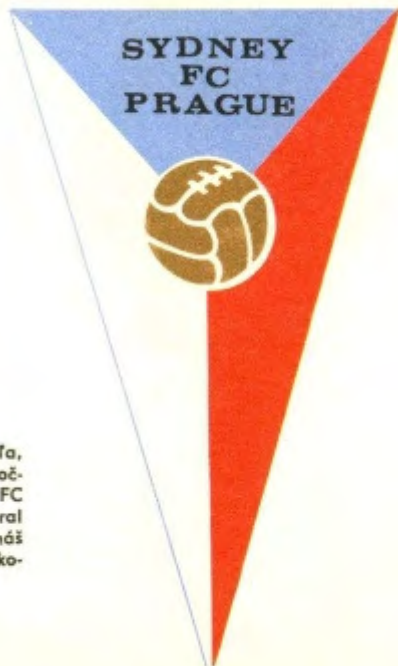

AUSTRÁLIA
AUSTRÁLIA

SYDNEY FC PRAGUE

Hoci austrálsky futbal neznamená vo svetovom futbale veľa, uvádzame dva najznámejšie kluby, ktoré majú veľa spoločného s Československom. Už názvy klubov to potvrdzujú. FC Prague hrá v austrálskej národnej lige a v jeho drese hral aj bratislavský futbalista A. Moravčík. Jeho trénerom je náš bývalý internacionál Št. Cambal. Vo farbách klubu je československá trikolóra.

SC SLAVIA MELBOURNE

Soccer Club Slavia Melbourne založili pred druhou svetovou vojnou milovníci československého futbalu, zväčša fanúškovia pražskej Slavie, ktorí sa vysťahovali do Austrálie. Slavia hrá dnes v najvyššej futbalovej súťaži Victorie a patrí stále medzi popredné mužstvá. V posledných rokoch hrá v jej radoch niekoľko hráčov z anglických mužstiev, ktorí už vo vlasti skončili s aktívnou činnosťou. Klubové farby: biela a červená.

FIFA

Fédération Internationale des Football Associations — Medzinárodná futbalová federácia — vznikla 23. mája 1904 v Paríži. Táto najvyššia organizácia futbalu združuje 130 členských zväzov, a to tak amatérov ako aj profesionálov. Prvým predsedom FIFA bol Francúz Robert Guérin. FIFA rozhodla na svojom kongrese v Amsterdame o systéme usporadúvania majstrovstiev sveta a stanovila, že MS budú každé štyri roky.

UEFA

Union des Associations Européennes de Football je Európska únia futbalových asociácií. Založili ju roku 1954. Jej sídlom je Bern (Švajčiarsko), prezidentom je Gustáv Wiederkehr, tiež zo Švajčiarska. UEFA združuje 33 členských zväzov. Riadi Majstrovstvá Európy, Európsky pohár amatérov, dorastenecký turnaj UEFA, Pohár majstrov európskych krajín a Pohár držiteľov národných pohárov.

AFC

Africa Football Confederation – Panafrická futbalová konfederácia je najmladším medzinárodným futbalovým orgánom, ktorý združuje všetky futbalové zväzy afrických krajín.

CSF

Confederación Sudamericana de Fútbol – Juhoamerická futbalová konfederácia. Táto organizácia združuje desať juhoamerických štátov: Argentínu, Bolíviu, Brazíliu, Equádor, Chile, Kolumbiu, Paraguaj, Peru, Uruguaj a Venezuelu.

PREHLADY A TABULKY

MAJSTROVSTVÁ SVETA

Finálové stretnutia a víťazi futbalových majstrovstiev sveta

Urugvaj 1930

Finále: Urugvaj—Argentína 4:2 (1:2)

Majster sveta — Urugvaj: Ballesteros — Mascheroni, Nasazzi — Andrade, Fernandez, Gestido — Dorado, Scarone, Castro, Cea, Iriarte.

Góly: Urugvaj — Scarone, Castro, Cea a Iriarte, Argentína — Peucelle a Stabile.

Taliansko 1934

Finále: Taliansko—Československo 2:1 (1:1, 0:0) po predĺžení

Majster sveta — Taliansko: Combi — Monzeglio, Allemandi — Ferraris IV, Monti, Bertolini — Guaita, Meazza, Schiavio, Ferraris, Orsi.

Československo: Plánička — Ženišek, Čtyřoký — Košťálek, Čambal, Krčil — Junek, Svoboda, Sobotka, Nejedlý, Puč.

Góly: Taliansko — Schiavo a Orsi, Československo — Puč.

Francúzsko 1938

Finále: Taliansko–Maďarsko 4:2 (3:1)

Majster sveta – Taliansko: Olivieri – Foni, Rava – Serantoni, Andreolo, Locatelli – Biavatti, Meazza, Piola, Ferrari, Colaussi.

Góly: Taliansko – Piola (2) a Colaussi (2), Maďarsko – Dr. Sárosi, Titkos.

Brazília 1950

Mužstvá (13 účastníkov) hrali v 4 skupinách – víťazi skupín sa stretli vo finále a hrali každý s každým.

Tabuľka finálovej skupiny:

1. Uruguaj	3	2	1	0	7:5	5
2. Brazília	3	2	0	1	14:4	4
3. Švédsko	3	1	0	2	6:11	2
4. Španielsko	3	0	1	2	4:11	1

Majster sveta – Uruguaj: Maspoli – M. Gonzales, Tejera – Gambetta, Varela, Andrade – Chiggia, Perez, Miguez, Schiaffino, Moran.

Švajčiarsko 1954

Finále: NSR–Maďarsko 3:2 (2:2)

Majster sveta – NSR: Turek – Posipal, Kohlmeyer – Eckel, Liebrich, Mai – Rahn, Morlock, O. Walter, F. Walter, Schäfer.

Góly: NSR – Rahn (2), Morlock (1), Maďarsko – Czibor, Puskás.

Švédsko 1958

Finále: Švédsko–Brazília 2:5 (1:2)

Majster sveta – Brazília: Gilmar – D. Santos, N. Santos – Zito, Bellini, Orlando – Garrincha, Didi, Vava, Pelé, Zagalo.

Góly: Brazília – Vava (2), Pelé (2), Zagalo, Švédsko – Liedholm, Simonsson.

Chile 1962

Finále: Brazília–Československo 3:1 (1:1)

Majster sveta – Brazília: Gilmar – D. Santos, N. Santos – Zito, Mauro, Zozimo – Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagalo.

Československo: Schroj – Tichý, Novák – Masopust, Popluhár, Pluskal – Pospíchal, Scherer, Kadřaba, Kvařňák, Jelínek.
Góly: Brazília – Amarildo, Zito, Vava, Československo – Masopust.

Anglicko 1966

Finále: Anglicko–NSR 4 : 2 (2 : 2, 0 : 0) po predĺžení

Majster sveta – Anglicko: Banks – J. Charlton, Moore – Cohen, Wilson, Stiles – B. Charlton, Peters, Ball, Hunt, Hurst.

Góly: Anglicko – Hurst (3), Peters, NSR – Haller, Weber

Mexiko 1970

Finále: Brazília–Taliansko 4 : 1 (1 : 1)

Majster sveta – Brazília: Felix – Carlos Alberto, Brito – Piazza, Everaldo, Gerson – Clodoaldo, Rivelino, Jairzinho, Pelé, Tostao.

Góly: Brazília – Pelé, Gerson, Jairzinho a Carlos Alberto, Taliansko – Boninsegna.

1955 v Taliansku

Víťazi iba v skupinách

1. skupina: Rumunsko

2. skupina: Taliansko

3. skupina: Bulharsko

4. skupina: Maďarsko

5. skupina: Československo

1956 v Maďarsku

Víťazi iba v skupinách:

1. skupina: Maďarsko

2. skupina: Rumunsko

3. skupina: Taliansko

4. skupina: Československo

1957 v Španielsku

Španielsko—Rakúsko 2:3

1958 v Luxembursku

Taliansko—Anglicko 1:0

1959 v Bulharsku

Bulharsko—Taliansko 1:0

1960 v Rakúsku

Maďarsko—Rumunsko 2:1

1961 v Portugalsku

Portugalsko—Poľsko 4:0

1962 v Rumunsku

Rumunsko—Juhoslávia 4:1

1963 v Anglicku

Anglicko—Severné Írsko 4:0

1964 v Holandsku

Anglicko—Španielsko 4:0

1965 v NSR

NDR—Anglicko 3:2

1966 v Juhoslávii

Sovietsky zväz—Taliansko 0:0 (dvaja víťazi ex aquo)

1967	v Turecku	Sovietsky zväz—Anglicko 1 : 0
1968	vo Francúzsku	Francúzsko—Československo 1 : 2
1969	v NDR	NDR—Bulharsko 1 : 1 (žrebom vyhralo Bulharsko)
1970	v Škótsku	NDR—Holandsko 1 : 1 (NDR žrebom)
1971	v ČSSR	Anglicko—Portugalsko 3 : 0
1972	v Španielsku	Anglicko—NSR 2 : 0
1973	v Taliansku	Anglicko—NDR 3 : 2 (po predĺžení)

JUNIORSKÝ TURNAJ VO VIAREGGIU

Rok	Víťaz	Rok	Víťaz
1949	AC Milano	1960	AC Milano
1950	Sampdoria Genova	1961	Juventus Torino
1951	Partizan Beograd	1962	Internazionale Milano
1952	AC Milano	1963	Sampdoria Genova
1953	AC Milano	1964	Dukla Praha
1954	Lanerossi Vicenza	1965	Sampdoria Genova
1955	Lanerossi Vicenza	1966	Fiorentina
1956	vybraný team Spartaka ČSR	1967	Bologna

1957 AC Milano
1958 Sampdoria Genova
1959 AC Milano

1968 Dukla Praha
1969 Atalanta Bergamo
1970 Dukla Praha

SVETOVÝ POHÁR

Rok	Finále	Vítěz
1960	Peñarol Montevideo–Real Madrid 0 : 0, 1 : 5	Real Madrid
1961	Benfica Lisabon–Peñarol Montevideo 1 : 0, 0 : 5, 1 : 2	Peñarol Montevideo
1962	FC Santos–Benfica Lisabon 3 : 2, 5 : 2	FC Santos
1963	AC Milano–FC Santos 4 : 2, 2 : 4, 0 : 1	FC Santos
1964	Inter Milano–Independiente Buenos Aires 0 : 0, 2 : 0, 1 : 0	Inter Milano
1965	Inter Milano–Independiente Buenos Aires 3 : 0, 0 : 0	Inter Milano
1966	Peñarol Montevideo–Real Madrid 2 : 0, 2 : 0	Peñarol Montevideo
1967	Celtic Glasgow–Racing Buenos Aires 1 : 0, 1 : 2, 0 : 1	Racing Buenos Aires
1968	Estudiantes La Plata–Manchester United 1 : 0, 1 : 1	Estudiantes La Plata
1969	AC Milano–Estudiantes La Plata 3 : 0, 1 : 2	AC Milano
1970	Feyenoord Rotterdam–Estudiantes La Plata 2 : 2, 1 : 0	Feyenoord Rotterdam

1971 Nacional Montevideo—Panathinaikos Athény* 1 : 1, 2 : 1 Nacional Montevideo
 1972 Ajax Amsterdam—Independiente Buenos Aires 1 : 1, 3 : 0 Ajax Amsterdam

* Víťaz PEM Ajax Amsterdam proti Nacionalu Montevideo nenastúpil, Panathinaikos Athény zohral aj finále o Svetový pohár.

POHAR EURÓPSKÝCH MAJSTROV (PEM)

Rok	Dejisko	Finále
1955/56	Pariž	Real Madrid—Stade Reims 4 : 3
1956/57	Madrid	Real Madrid—FC Fiorentina 2 : 0
1957/58	Brussel	Real Madrid—AC Milano 3 : 2
1958/59	Stuttgart	Real Madrid—Stade Reims 2 : 0
1959/60	Glasgow	Real Madrid—Eintracht Frankfurt 7 : 3
1960/61	Bern	Benfica Lisabon—FC Barcelona 3 : 2
1961/62	Amsterdam	Benfica Lisabon—Real Madrid 5 : 3
1962/63	Londýn	AC Milano—Benfica Lisabon 2 : 1
1963/64	Viedeň	Inter Milano—Real Madrid 3 : 1
1964/65	Miláno	Inter Milano—Benfica Lisabon 1 : 0

1965/66	Brussel	Real Madrid–Partizan Beograd 2 : 1
1966/67	Lisabon	Celtic Glasgow–Inter Milano 2 : 1
1967/68	Londýn	Manchester United–Benfica Lisabon 2 : 2, 4 : 2 – po prodlužení
1968/69	Madrid	AC Milano–Ajax Amsterdam 4 : 1
1969/70	Milano	Celtic Glasgow–SC Feyenoord Rotterdam 1 : 1, 1 : 2 – po prodlužení
1970/71	Londýn	Ajax Amsterdam–Panathinaikos Athény 2 : 0, 0 : 0
1971/72	Rotterdam	Ajax Amsterdam–Inter Milano 2 : 0, 0 : 0
1972/73	Belehrad	Ajax Amsterdam–Juventus Torino 1 : 0

POHAR VÍTAZOV EURÓPSKÝCH POHAROV

Rok	Dejisko	Finále
1960/61		Glasgow Rangers–FC Fiorentina 0 : 2, 1 : 2
1961/62		Atletico Madrid–FC Fiorentina 1 : 1, 3 : 0
1962/63		Tottenham Hotspur–Atletico Madrid 5 : 1
1963/64	Brussel + Antverpy	Sporting Lisabon–MTK Budapest 3 : 3, 1 : 0
1964/65	Londýn	West Ham United–TSV 1860 München 2 : 0
1965/66	Glasgow	Borussia Dortmund–FC Liverpool 2 : 1

1966/67	Glasgow	FC Bayern München—Glasgow Rangers 1 : 0
1967/68	Amsterdam	Hamburger SV—AC Milano 0 : 2
1968/69	Bazilej	Slovan Bratislava—CF Barcelona 3 : 2
1969/70	Viedeň	Manchester City—Górník Zabrze 2 : 1
1970/71	Athény	Chelsea London—Real Madrid 1 : 1, opak. 2 : 1
1971/72	Barcelona	Glasgow Rangers—Dinamo Moskva 3 : 2
1972/73	Solún	AC Milano—Leeds United 1 : 0

V športovej tlači sa názov tejto pohárovej súťaže objavuje vo viacerých obmenách — ako napríklad: Pohár víťazov pohárov, Pohár víťazov pohárových súťaží, Pohár víťazov národných pohárov, Pohár držiteľov národných pohárov, Európsky pohár víťazov pohárov.

MAJSTROVSTVÁ EURÓPY

(Predtým Pohár európskych krajín)

1959/60 Finále v Paríži

Sovietsky zväz—Juhoslávia 2 : 1 (po predĺžení)

Zostava mužstva Sovietskeho zväzu: Jašin — Čocheli, Krutikov — Vojnov, Masl'onkin, Netto — Metreveli, Ivanov, Ponedel'nik, Bubukin, Meschi.

1964/65 Finále v Madride

Španielsko—Sovietsky zväz 2 : 1

Zostava mužstva Španielska: Iribar — Rivilla, Calleja — Zocco, Olivella, Fuste — Amancio, Pereda, Marcelino, Suarez, Lapetra.

1967/68 Finále v Ríme

Taliansko—Juhoslávia 1 : 1, 2 : 0

Zostava mužstva Talianska: Zoff — Salvadore, Burgnich, Guarneri — Rosato, Facchetti — Mazzola, De Sisti, Domenghini, Anastazi, Riva.

1970/72 Finále v Bruseli

NSR—Sovietsky zväz 3 : 0

Zostava mužstva NSR: Maier — Höttges, Schwarzenbeck — Beckenbauer, Breitner, Wimmer — Netzer, Höness, Heycknes, G. Müller, Kremers.

STREDOEURÓPSKY POHÁR (STEP)

Rok	Finále	Víťaz
1927	Sparta Praha–Rapid Wien 6:2, 1:2	Sparta Praha
1928	Ferencváros Budapest–Rapid Wien 7:1, 3:5	Ferencváros Bp.
1929	Ujpest–Slavia Praha 5:1, 2:2	Ujpest Bp.
1930	Rapid Wien–Sparta Praha 2:0, 2:3	Rapid Wien
1931	Vienna Wien–WAC Wien 3:2, 2:1	Vienna Wien
1932	FC Bologna (bez boja)	FC Bologna
1933	Austria Wien–Ambrosiana 1:2, 3:1	Austria Wien
1934	Bologna–Admira Wien 2:3, 5:1	FC Bologna
1935	Sparta Praha–Ferencváros Bp. 1:2, 3:0	Sparta Praha
1936	Austria Wien–Sparta Praha 0:0, 1:0	Austria Wien
1937	Ferencváros Bp.–Lazio Roma 4:2, 5:4	Ferencváros Bp.
1938	Slavia Praha–Ferencváros Bp. 2:2, 2:0	Slavia Praha
1939	Ujpest–Ferencváros Bp. 4:1, 2:2	Ujpest
1940	Ferencváros–Rapid Bukurești (finále sa nehralo)	
1955	Vörös Lobogó–ÚDA Praha 6:0, 2:1	Vörös Lobogó
1956	Vasas Budapest–Rapid Wien 3:3, 1:1, 9:2	Vasas Bp.

- 1957 Vasas Bp.—Vojvodina Novi Sad 4 : 0, 1 : 2
 1958 (nehralo sa)
 1959 Honvéd Bp.—MTK Bp. 4 : 3, 2 : 2
 1960 Maďarsko (STEP sa hral ako súťaž krajín)
 1961 Bologna—Slovan Nitra 2 : 2, 3 : 0
 1962 Vasas Bp.—FC Bologna 5 : 1, 1 : 2
 1963 MTK Bp.—Vasas Bp. 2 : 1, 1 : 1
 1964 Sparta Praha—Slovan Bratislava 0 : 0, 2 : 0
 1965 Vasas Bp.—Fiorentina 1 : 0 (len 1 finálový zápas)
 1966 Fiorentina—Jednota Trenčín 1 : 0 (len 1 finálový zápas)
 1967 Dózsa Újpest—Spartak Trnava 3 : 2, 1 : 3
 1968 Spartak Trnava—CZ Beograd 1 : 0, 1 : 4
 1969 Inter Bratislava—Sklounion Teplice 4 : 1, 0 : 0
 1970 Vasas Budapest—Inter Bratislava 1 : 2, 4 : 1
 1971 Čelik Zenica—Austria Salzburg 3 : 1
 1972 Čelik Zenica—Fiorentina 0 : 0, 1 : 0
 1973 Bányász Tatabánya—Čelik Zenica 2 : 1, 2 : 1

Vasas Bp.

Honvéd Bp.

Bologna

Vasas Bp.

MTK Bp.

Sparta Praha

Vasas Bp.

Fiorentina

Spartak Trnava

CZ Beograd

Inter Blava

Vasas Bp.

Čelik Zenica

Čelik Zenica

Bányász Tatabánya

RAPPANOV POHAR

Rok	Finále	Víťaz
1961	Feyenoord Rotterdam–Ajax Amsterdam 2:4	Ajax Amsterdam
1962	AC Padova–Slovnaft Bratislava 0:1	Slovnaft Bratislava
1963	Slovnaft Bratislava–Polonia Bytom 1:0 (vo Viedni)	Slovnaft Bratislava
1964	SC Leipzig–Polonia Bytom 3:0, 1:5	Polonia Bytom
1965	IFK Norrköping–FC Lokomotive Leipzig 1:0, 0:4	FC Leipzig
1966	Inter Bratislava–Eintracht Frankfurt 2:3, 1:1	Eintracht Frankfurt

OD ROKU 1967 AKO INTERPOHAR (INTERCUP)

- 1967 I. oddiel – Západ (6 skupín)
II. oddiel – Východ

1. skupina: Hannover 96	(10: 6 – 9 bodov)
2. skupina: Zagłębie Sosnowiec	(14: 7 – 10 bodov)
3. skupina: Polonia Bytom	(16: 6 – 10 bodov)
4. skupina: IFK Göteborg	(16: 7 – 9 bodov)

5. skupina: Ruch Chorzów	(18: 6 – 12 bodov)
6. skupina: VSS Košice	(11: 4 – 9 bodov)
7. skupina: BK Kodaň	(10: 4 – 10 bodov)
8. skupina: Fortuna Düsseldorf	(12:10 – 8 bodov)

1968 I. oddiel – Západ (4 skupiny)
 II. oddiel – Východ

1. skupina: FC Karl Marx Stadt	(9:4 – 8 bodov)
2. skupina: Empor Rostock	(10:3 – 11 bodov)
3. skupina: Slovan Bratislava	(15:7 – 10 bodov)
4. skupina: VSS Košice	(12:6 – 10 bodov)
5. skupina: Lokomotíva Košice	(17:6 – 10 bodov)
6. skupina: Odra Opole	(9:1 – 11 bodov)
7. skupina: Eintracht Braunschweig	(11:8 – 9 bodov)
8. skupina: Legia Varšava	(16:6 – 10 bodov)

1969 9 skupín

1. skupina: Malmö FF	(15:8– 9 bodov)
2. skupina: Szombierki Bytom	(17:6– 8 bodov)

3. skupina: Sp. Vgg. Fürth	(7:5– 7 bodov)
4. skupina: ZVL Žilina	(12:7– 9 bodov)
5. skupina: FC Norrköping	(11:8– 7 bodov)
6. skupina: Jednota Trenčín	(16:3–11 bodov)
7. skupina: Frem Kopenhagen	(12:7– 9 bodov)
8. skupina: Wisla Kraków	(10:7– 9 bodov)
9. skupina: Odra Opole	(11:4– 7 bodov)

1970 Oddelenie A – víťazi skupín

1. skupina: Slovan Bratislava	(11 : 5 – 10 bodov)
2. skupina: Hamburger SV	(9 : 4 – 10 bodov)
3. skupina: Sklounion Teplice	(19 : 9 – 10 bodov)
4. skupina: MVV Maastricht	(15 : 8 – 10 bodov)
5. skupina: VSS Košice	(12 : 9 – 9 bodov)

Oddelenie B – víťazi skupín

1. skupina: Eintracht Braunschweig	(14 : 4 – 10 bodov)
2. skupina: Slavia Praha	(16 : 7 – 11 bodov)

3. skupina: Olympique Marseille	(17 : 8 – 8 bodov)
4. skupina: Öster Vaxjö	(16 : 8 – 8 bodov)
5. skupina: Wisla Kraków	(11 : 3 – 10 bodov)
6. skupina: Austria Salzburg	(11 : 6 – 7 bodov)
7. skupina: Baník Ostrava	(10 : 2 – 11 bodov)
8. skupina: Polonia Bytom	(11 : 8 – 9 bodov)

1971 7 skupín

Vítězi jednotlivých skupín

1. skupina: Hertha SC Berlin	(16 : 7 – 10 bodov)
2. skupina: Stal Mielec	(15 : 3 – 12 bodov)
3. skupina: Servette Genève	(13 : 4 – 8 bodov)
4. skupina: TŽ Třinec	(16 : 4 – 10 bodov)
5. skupina: IF Atvidaberg	(15 : 7 – 9 bodov)
6. skupina: Eintracht Braunschweig	(10 : 2 – 10 bodov)
7. skupina: Austria Salzburg	(16 : 3 – 11 bodov)

1972 8 skupín

Vítězi jednotlivých skupín

1. skupina: AC Nitra	(19 : 5 – 12 bodov)
2. skupina: IFK Norrköping	(10 : 7 – 8 bodov)
3. skupina: AS St. Etienne	(12 : 2 – 10 bodov)
4. skupina: Slavia Praha	(9 : 5 – 7 bodov)
5. skupina: Slovan Bratislava	(16 : 7 – 10 bodov)
6. skupina: Eintracht Braunschweig	(15 : 5 – 9 bodov)
7. skupina: Hannover 96	(15 : 10 – 9 bodov)
8. skupina: VOEST Linz	(10 : 8 – 7 bodov)

1973 10 skupín

Vítězi jednotlivých skupín

1. skupina: Hannover 96	(9 : 4 – 10 bodov)
2. skupina: Slovan Bratislava	(6 : 1 – 10 bodov)
3. skupina: Hertha BSC	(12 : 6 – 10 bodov)
4. skupina: FC Zürich	(15 : 9 – 8 bodov)
5. skupina: ROW Rybník	(16 : 6 – 9 bodov)
6. skupina: Sklounion Teplice	(15 : 9 – 9 bodov)
7. skupina: Feyenoord Rotterdam	(15 : 10 – 10 bodov)
8. skupina: Wisla Kraków	(12 : 8 – 8 bodov)
9. skupina: AC Nitra	(18 : 6 – 11 bodov)
10. skupina: Öster Vaxjö	(16 : 4 – 11 bodov)

POHÁR VELTRŽNÝCH MIEST

Rok	Finále	Vítaz
1957–58	Barcelona–Londýn 2 : 2, 6 : 0	Barcelona
1958–60	Barcelona–Birmingham 0 : 0, 4 : 1	Barcelona
1960–61	Roma AS–Birmingham 2 : 2, 2 : 0	AS Roma
1961–62	FC Valencia–FC Barcelona 6 : 2, 2 : 2	FC Valencia
1962–63	FC Valencia–Dinamo Zagreb 2 : 1, 2 : 0	FC Valencia
1963–64	Real Zaragoza–FC Valencia 2 : 1	Real Zaragoza
1964–65	Ferencváros Bp.–Juventus Torino 1 : 0	Ferencváros Bp.
1965–66	Real Zaragoza–FC Barcelona 1 : 0, 2 : 4	FC Barcelona
1966–67	Dinamo Zagreb–Leeds United 2 : 0, 0 : 0	Dinamo Zagreb
1967–68	Leeds United–Ferencváros Bp. 1 : 0, 0 : 0	Leeds United
1968–69	Newcastle United–Dózsa Bp. 3 : 0, 3 : 2	Newcastle United
1969–70	Arsenal Landon–Anderlecht Brussel 1 : 3, 3 : 0	Arsenal London
1970–71	Leeds United–Juventus Torino 2 : 2, 1 : 1	Leeds United

Od roku 1971 sa hrá iná medzinárodná súťaž — Pohár UEFA.

POHÁR UEFA

Rok	Finále
-----	--------

1971-72	Tottenham Hotspur-Wolverhampton Wanderers 2 : 1, 1 : 1
---------	--

1972-73	FC Liverpool - Borussia Mönchengladbach 3 : 0, 0 : 2
---------	--

MEDZINÁRODNÝ FUTBALOVÝ TURNAJ USA (COXOV POHÁR, AMERICKÝ POHÁR)

Rok	Finále
-----	--------

Víťaz

1960	FC Bangu Rio de Janeiro-Kilmarnock 2:0
------	--

FC Bangu Rio de Janeiro

1961	Dukla Praha-Everton Liverpool 7:2, 2:0
------	--

Dukla Praha

1962	Dukla Praha-FC America (Braz.) 1:1, 2:1
------	---

Dukla Praha

1963	Dukla Praha-West Ham United 1:0, 1:1
------	--------------------------------------

Dukla Praha

1964	Dukla Praha-Zagłębie Sosnowiec 3:1, 1:1
------	---

Dukla Praha

1965	Dukla Praha-Polonia Bytom 0:2, 1:1
------	------------------------------------

Polonia Bytom

ČESKOSLOVENSKÝ POHÁR

Rok	Miesto	Finále
1951	Praha	Kovo Trnava—Armatúrka Ústí 1 : 0
1952	Praha	ATK Praha—Škoda Hradec Králové 4 : 3
1960/61	Olomouc	Dukla Praha—Dynamo Žilina 3 : 0
1961/62	Gottwaldov, Brno	Slovan Bratislava—Dukla Praha 1 : 1, 4 : 1
1962/63	Praha, Bratislava	Slovan Bratislava—Dynamo Praha 0 : 0, 9 : 0
1963/64	Brno	Spartak Sokolovo Praha—VSS Košice 4 : 1
1964/65	Praha	Dukla Praha—Slovan Bratislava 0 : 0 (5 : 4 na jedenástky)
1965/66	Prešov, Praha	Dukla Praha—Tatran Prešov 2 : 1, 4 : 0
1966/67	Praha, Trnava	Spartak Trnava—Sparta Praha 2 : 4, 2 : 0 (5 : 4 na jedenástky)
1967/68	Praha, Bratislava	Slovan Bratislava—Dukla Praha 0 : 1, 2 : 0
1968/69	Pardubice, Praha	VCHZ Pardubice—Dukla Praha 1 : 1, 0 : 1
1969/70	Gottwaldov, Bratislava	TJ Gottwaldov—Slovan Bratislava 3 : 3, 0 : 0 (na pokutové kopy zvíťazil Gottwaldov 4 : 3)
1970/71	Trnava, Plzeň	Spartak Trnava—Škoda Plzeň 2 : 1, 5 : 1

1971/72 Praha, Bratislava

Sparta Praha–Slovan Bratislava 0 : 1, 4 : 3
(na pokutové kopy zvíťazila Sparta 4 : 2)

1972/73 Košice, Ostrava

VSS Košice–Baník Ostrava 2 : 1, 1 : 3

JUHOAMERICKÝ POHAR

Rok Finále

1960	Peñarol Montevideo–Olympia Asunción 1 : 0, 1 : 1	Peñarol Montevideo
1961	Peñarol Montevideo–Palmeiras São Paulo 1 : 0, 1 : 1	Peñarol Montevideo
1962	FC Santos–Peñarol Montevideo 2 : 1, 3 : 0	FC Santos
1963	FC Santos–Boca Juniors 2 : 1, 3 : 2	FC Santos
1964	Independiente Buenos Aires–Nacional Montevideo 1 : 0, 0 : 0	Independiente Buenos Aires
1965	Independiente Buenos Aires–Peñarol Montevideo 1 : 0, 1 : 3, 4 : 1	Independiente Buenos Aires
1966	Peñarol Montevideo–River Plate 2 : 0, 2 : 3, 4 : 1	Peñarol Montevideo
1967	Racing Buenos Aires–Nacional Montevideo 0 : 0, 0 : 0, 2 : 1	Racing Buenos Aires
1968	Estudiantes de La Plata–Palmeiras São Paulo 2 : 1, 1 : 3, 2 : 0	Estudiantes de La Plata

1969	Estudiantes de La Plata—Nacional Montevideo	2 : 0, 1 : 0	Estudiantes de La Plata
1970	Estudiantes de La Plata—Peñarol Montevideo	1 : 0, 0 : 0	Estudiantes de La Plata
1971	Nacional Montevideo—Estudiantes de La Plata	0 : 1, 1 : 0, 2 : 0	Nacional Montevideo
1972	Independiente Buenos Aires—Universitario Lima	0 : 0, 2 : 1	Independiente Buenos Aires
1973	Independiente Buenos Aires—Colo-Colo	1 : 1, 0 : 0, 2 : 1	Independiente Buenos Aires

PREHĽAD ĎALŠÍCH FUTBALOVÝCH SŮTAŽÍ

Pre štátne mužstvá

Britské majstrovstvá (od r. 1883)
 Liptonov pohár (Argentína—Uruguaj, od r. 1905)
 Rocov pohár (Argentína—Brazília, od r. 1914)
 Majstrovstvá Južnej Ameriky (od r. 1916)
 Majstrovstvá Škandinávie (od r. 1924)
 Panamerické majstrovstvá (od r. 1952)
 Atlantický pohár (Argentína—Brazília—Uruguaj, od r. 1956)
 Majstrovstvá Afriky (od r. 1957)

Pohár prezidenta NKhrumaha (od r. 1962)
Majstrovstvá Strednej Ameriky a Karibskej oblasti (od r. 1962)
Arabský pohár (od r. 1963)
Majstrovstvá Strednej Ázie (od r. 1967)

Pre štátne mužstvá amatérov

Hry Strednej Ameriky a Karibskej oblasti (od r. 1926)
Panamerické hry (od r. 1951)
Ázijské hry (od r. 1951)
Hry Stredoziemného mora (od r. 1951)
Africké hry (od r. 1965)
Európsky pohár amatérov (od r. 1965)

Pre klubové mužstvá

Latinský pohár (Francúzsko—Portugalsko—Španielsko—Taliansko, od r. 1949)
Pohár priateľstva (Francúzsko—Taliansko, od r. 1959)
Alpský pohár (Švajčiarsko—Taliansko, od r. 1960)
Balkánsky pohár (od r. 1960)
Pohár majstrov Strednej Ameriky (od r. 1962)
Pohár majstrov Afriky (od r. 1964)
Ázijský pohár (od r. 1967)

SÚŤAZ O „ZLATÝ FUTBAL“ A JEHO DRŽITELIA

Tak ako sa každoročne udeľuje pracovníkom v oblasti filmového umenia cena zvaná Oscar, alebo za najlepšie vedecké a kultúrne diela sa udeľuje známa Nobelova cena, jestvuje už štrnásť rokov cena pre najlepšieho futbalistu Európy. Populárny francúzsky odborný futbalový časopis „France Football“ usporadúva každoročne anketu, ktorej sa zúčastňujú športoví novinári – futbaloví odborníci – z celej Európy. A že je to anketa naslovovzatých odborníkov, o tom svedčí aj výber najlepších. V doterajšej histórii „Zlatého futbalu“ sa totiž nestalo, že by o nositeľovi boli akékoľvek pochybnosti. Keď sa pozrieme na všetkých doterajších držiteľov tejto trofeje, zistíme, že Zlatý futbal doteraz dostali naozajstní majstri futbalovej lopty.

1956 – STANLEY MATHEWS

Jedinečnosť tohto slávneho futbalistu, ktorý získal ako prvý anglický futbalista od anglickej kráľovnej titul „sir“, spočíva v tom, že celých tridsaťtri rokov hral v prvej anglickej lige. V nejednom prípade zvíťazilo mužstvo Anglicka práve vďaka jeho výkonu. Sir Stanley Mathews alias „Čarodejník z Blackpoolu“ je považovaný za najlepšie pravé krídlo v doterajšej histórii futbalu.

1957 a 1959 – ALFREDO DI STEFANO

Za dvanásť rokov jedinému di Stefanovi sa podarilo získať dvakrát Zlatý futbal. Narodil sa roku 1925 v Argentíne, kde začal hrať futbal od detstva. Neskôr sa jeho rodičia presťahovali do Kolumbie a už ako zrelý futbalista odišiel do Španielska. Zaujímali sa oň dva veľké kluby – Real Madrid a FC Barcelona. Nakoniec zakotvil v Reale, v ktorom bol dlhé roky jedným z najplátnejších hráčov. S jeho osobou sa spája aj päťnásobný titul držiteľa Európskeho pohára, ktorý Real získal. Je vynikajúcim stratégom. Futbalu sa teraz venuje ako tréner, i keď už nie v Reale.

1958 – RAYMOND KOPA

Syn poľských emigrantov Kopaczewských, ktorý získal svojho času prezývku „Napoleon francúzskeho futbalu“. Hral za mužstvo Stade Reims. Hoci tu hral v strede útoku, dal prednosť prestupu do Realu, kde ho postavili na pravé krídlo. Stred bol totiž vyhradený pre „božského di Stefana“. Po niekoľkých rokoch sa Kopa vrátil do Stade Reims. V značnej miere jeho zásluhou získalo Francúzsko na MS r. 1958 vo Švédsku tretie miesto.

1960 – LUIS SUAREZ

Prípud Suareza možno nazvať aj hrou o veľké peniaze. Keď sa totiž jeho materský

klub FC Barcelona dostal do finančných ťažkostí, rozhodol sa „predať“ svojho najlepšieho hráča. A tak Suarez odišiel za svojim barcelonským trénerom Heleniom Herrerom do Interu Milano. Toto mužstvo vďačí práve Suarezovi za svoje postavenie vo svetovom futbale. Hoci Suarez bol donedávna vyslovene ofenzívnym hráčom a strelcom, Herrera dosiahol uňho aj ďalšie vlastnosti. Suarez je dnes vynikajúcim rozohrávačom a hráčom v poli.

1961 – OMAR SIVORI

V ankete o najlepšieho futbalistu Európy sú doteraz dvaja Argentínčania – Di Stefano a Sivorí. Sivorího doslova stiahli talianske kluby z Argentíny s odôvodnením, že jeho rodičia boli talianski emigranti. Napriek tomu, že sa talianske futbalové mužstvo v posledných rokoch sústavne posilňuje hviezdami juhoamerického futbalu, Squadra Azzurra nedosahuje také úspechy ako v minulosti. Sivorí je tvrdý hráč, ktorého zásahy sú neraz priam surové. Patrí medzi najvylučovanejších hráčov a jeho „rekordom“ bol pästný súboj s trénerom súperovho mužstva. Hoci je to výborný hráč, je doteraz najslabší z ankety „Zlatý futbal.“

1962 – JOSEF MASOPUST

Jediný „laureát“ z ČSSR si titul najlepšieho futbalistu získal najmä za výkon na majstrov-

stvách sveta v Chile, kde ČSSR obsadila druhé miesto. Masopust bol jedným z najplodnejších hráčov na šampionáte. Rovnako v drese svojho klubu – Dukly Praha – podával vynikajúce výkony a roku 1966 ako tridsaťšesťročný ešte získal titul najlepšieho futbalistu ČSSR. Roku 1963 hral vo vybranom mužstve Európy proti Anglicku. Československo reprezentoval 64-krát (naposledy r. 1968 na juhoamerickom turnaji Octagonal a s veľkým úspechom).

1963 – LEV JAŠIN

Medzi najstarších súčasných brankárov na svete patrí nesporne Lev Jašin, ktorý napriek svojej blížiacej sa štyridsiatke nemieni opustiť bránku. Už pätnásť rokov sa drží na prvom mieste medzi brankármi v Sovietskom zväze. Jeho hra v „poli“ – pred bránkou – udivuje odborníkov, hoci niekedy jeho vybiehanie sa nevyplatilo. Jašin má jedno skryté želanie: štartovať na futbalovom šampionáte roku 1970, čo by znamenalo jeho štvrtý štart na majstrovstvách sveta.

1964 – DENNIS LAW

Tento červenovlasý útočník, pôvodom Škót, hrá – ako väčšina vynikajúcich škótskych futbalistov – za anglický ligový klub. Law je útočníkom dosť kolísavého typu – raz vychytí priam fantastickú formu, inokedy ho jeho fanúškovia nepoznávajú, jeho výkon je často

matný v rozohrávaní i v zakončovaní akcií. Roku 1964 bolo viac kandidátov na „Zlatý futbal“, získal ho však Dennis Law, i keď len s veľmi tesným náskokom.

1965 – EUSÉBIO

Plným menom sa volá Eusébio de Silva Ferreira, avšak celý futbalový svet ho pozná iba pod menom Eusébio, alebo aj „čierna perla“ z Mozambiku. Na majstrovstvách sveta v Londýne celkom zatienil svojím výkonom slávu Brazilčana Pelého. Ak Real Madrid ďakuje za svoje úspechy di Stefanovi, tak Benfica Lisabon to môže tvrdiť o Eusébiovi. Hoci jeho výkon na MS v Londýne bol taký vynikajúci, že sa predpokladalo, že bude laureátom France Footballu aj v ďalšom roku, najviac hlasov pripadlo inému.

1966 – BOBBY CHARLTON

Zlatý futbal dostal Bobby nie preto, že by ho pokladali odborníci za lepšieho futbalistu ako Eusébia. Posudzovalo sa však predovšetkým to, čo ten-ktorý hráč priniesol svojmu mužstvu v dôležitých podujatiach. A jednoznačne sa muselo konštatovať, že ak sa Anglicko stalo majstrom sveta, zaslúžil sa o to nemalou mierou práve Bobby Charlton. Jeho kvality sa prejavili práve v stretnutí Anglicko–Portugalsko, kde Bobby prevýšil Eusébia aj v počte nastrieľaných gólov – dal dva (2:1) – a v tomto dramatickom stretnutí bol nesporne najlepším mužom na ihrisku. Tento moment rozhodol o držiteľovi Zlatého fut-

balu v roku majstrovstiev sveta. Zdá sa, že Bobby bude ešte dlhší čas posilou svojho klubu i reprezentačného mužstva Anglicka.

1967 – FLÓRIÁN ALBERT

Tento hráč maďarského prvoligového mužstva Ferencváros hrá za spomenutý klub dodnes. V prvoligovom mužstve hrá od svojich 17-ich rokov a už po druhom stretnutí v ligovom drese ho nominovali do reprezentačného mužstva Maďarska. Hrá zväčša na poste stredného útočníka alebo spojky. Jeho úlohou je zakončovanie akcií. Povoláním je športový novinár (pracuje v maďarskej tlačovej agentúre MTI). Ocenenie dostal za vynikajúce a vyrovnané výkony v stretnutiach reprezentačného mužstva Maďarska.

1968 – GEORGE BEST

„Idol anglických dievčat“, dvadsaťtriročný dlhovlasý hráč Manchester United je pôvodom zo Severného Írska. V mužstve svojej vlasti hral aj kvalifikačné stretnutia o postup na MS 1966. Lepšie podmienky v anglických profesionálnych kluboch ho zlákali do Manchestru, kde hrá prakticky od začiatku svojej veľkej futbalovej kariéry. Ocenenie športových novinárov v ankete časopisu „France Football“ dostal za vynikajúce výkony v bojoch Manchestru o Pohár európskych majstrov v ročníku 1967–68, v ktorom toto mužstvo zvíťazilo vo finále proti Benfike Lisboa (2:2, 4:2 – po predĺžení).

1969 – GIANNI RIVERA

Tento temperamentný čiernovlasý taliansky útočník získal vysoké ocenenie športových novinárov najmä za výkony, ktoré podával po celý rok v talianskej lige, ako aj v stretnutiach o Pohár európskych majstrov. Titul najlepšieho futbalistu roka definitívne „vybojoval“ navyše výkonom v stretnutiach o Svetový pohár majstrov, kde jeho klub AC Milano zvíťazil najtesnejším rozdielom nad mužstvom Estudiantes La Plata a Riverov výkon podstatne prispel k tomuto triumfu. Odborníci ho v historickom hodnotení talianskych futbalistov dávajú na druhé miesto – hneď za Meazzu. Roku 1959 pätnásťročný Rivera získal cenu najlepšieho futbalistu Talianska v kategórii do 23 rokov.

1970 – GERD MÜLLER

Málokedy bol taký jednoznačný držiteľ „zlatého futbalu“ ako práve v tomto roku. Na svetovom šampionáte v Mexiku zažiaril ako hviezda prvej veľkosti reprezentant NSR – tmavovlasý, temperamentný kanonier z Mníchova. Gerd Müller začal hrať futbal v Nordlingene, odkiaľ roku 1964 prestúpil za veľmi výhodných podmienok do Bayernu München. Za tento klub hrá dodnes a zaslúžil sa o ne jeden významný úspech mužstva v domácich i medzinárodných súťažiach. I keď rok 1970 sa považuje za najslávnejší v jeho kariére, výkonnosť tohto hráča nijako neklesla ani v nasledujúcich rokoch. Je aj naďalej výborným strelcom v Bundeslige a o jeho kvalitách svedčí aj to, že keď roku

1972 získal prvé miesto v ankete o najlepšieho futbalistu roka Franz Beckenbauer, Gerd Müller skončil na treťom mieste (druhý bol ich krajan Netzer).

1971 – JOHANN CRUYFF

V poradí šestnásty titul najlepšieho futbalistu v ankete France Football-u získal vo svojich dvadsiatich piatich rokoch tento dlhovlasý, vynikajúci útočník mnohonásobného majstra Holandska a víťaza PEM – Ajaxu Amsterdam. Je najlepšie plateným futbalistom „krajiny tulipánov“ a v ankete zvíťazil, vďaka výborným výkonom v medzinárodných klubových súťažiach, s náskokom 60-tich bodov pred talianskym futbalistom Mazzolom (Inter Milano). Cruyff hrá za Ajax od svojich sedemnástich rokov. Spočiatku mali s ním funkcionári klubu značné starosti, najmä pre jeho výbušnú povahu. Dnes je to však vyzretý futbalista, ktorého umenie obdivuje svet, a vedenie jeho materského klubu sa netají tým, že „s Cruyffom stojí a padá sláva Ajaxu“.

1972 – FRANZ BECKENBAUER

Nebolo vari medzištátneho stretnutia reprezentačného mužstva NSR, kde by nebol býval v posledných rokoch oporou práve Franz Beckenbauer. Vyznamenal sa na svetovom šampionáte roku 1966 v Londýne, kde pomohol svojmu mužstvu až do finále, v ktorom napokon NSR prehrala až po predĺžení s Anglickom. Ale na MS v Mexiku ho svojim

výkonom zatienil Gerd Müller, a tak Franz musel čakať až do roku 1972 na udelenie významnej ceny. V posledných rokoch významne prispel k vzostupu výkonnosti svojho materského klubu FC Bayern München. Vedenie klubu sa natoľko bojí o jeho zdravie, že do zmluvy uviedlo aj klauzulu, podľa ktorej sa Beckenbauer zaväzuje, že sa nebude lyžovať, len aby neutrpel úraz a neoslabil tak svoje mužstvo.

FUTBALOVÉ SUPERLATIVY

Najstarším futbalovým klubom je, podľa názoru mnohých odborníkov, anglický klub Notts County, ktorý hrá teraz v IV. divízii anglickej ligy. Vznikol roku 1862.

Podľa iných prameňov najstarším futbalovým klubom na svete je Sheffield FC (Anglicko). Tento klub bol založený 24. októbra 1857.

Za najstaršie futbalové ihrisko sa považuje ihrisko provincionálneho klubu North Hearts v meste Litlington v Anglicku.

Najstarší národný futbalový zväz – The Football Association – vznikol v Anglicku 26. októbra 1863.

Najstarším národným zväzom na kontinente je dánsky národný zväz – Dansk Boldspil Union, ktorý založili v Kodani roku 1889.

Za najväčšieho hrdinu futbalovej hry doteraz považujú sira Stanleyho Matthews, mnohonásobného internacionála, ktorý sa so svojím športom lúčil s veľkou slávou vo veku päťdesiat rokov a anglická kráľovná mu udelila čestný titul sir.

Najvyššie víťazstvo v medžištátnom futbalovom stretnutí sa zrodilo 30. júna 1951 v Sydney. Anglicko zvíťazilo nad Austráliou 17 : 0.

Najviac gólov v jednom stretnutí strelil francúzsky futbalista Stens. V zápase I. ligy vo Francúzsku medzi Racing Klub Lens a Orléans strelil 16 gólov.

Za najväčší futbalový štadión sa považuje Maracana, do hľadiska ktorého sa zmestí 200 000 divákov.

Najväčší štadión v ČSSR má Slovan Bratislava – s maximálnou kapacitou 60 000 miest.

(Spartakiádny štadión v Prahe je v prestavbe a bude mať kapacitu 150 000 divákov.)

ATLASKY

Albert Jedlička

FUTBALOVÉ KLUBY SVETA

Ilustroval Oto Bachorík.

Vydali v roku 1974 Mladé letá, slovenské vydavateľstvo kníh pre mládež, n. p., Bratislava, ako svoju 3487. publikáciu. Vydanie druhé. Zodpovedný redaktor Juraj Blich, výtvarný redaktor Ján Švec, technická redaktorka Mária Cebecauerová. Vytlačili Tlačiarne SNP, n. p., Martin. AH 6,01 (text 2,51, ilustr. 3,50). VH 6,30. Náklad 14 000 výtlačkov. SÚKK č. 1438/I.-OR/72.

66-011-74 14/5.6 305-8.5.5 Cena viaz. Kčs 18,-

